

Mestne novice.

V današnjem listu je prvi državni oglaševalec spremembe ustave države Ohio. Slovenskim državljanom priporočamo, da ta oglaševalec prebrudirajo in zraven berejo razlago. Podučni večer se vrši s pomočjo političnega kluba v torek, 6. avgusta v Knausovi dvorani. Volitev bo težavna, torej pridite vsi k podučnemu večeru.

—Na šesti strani lista dobite uradni volilni listek, kakor ga bode dobili na dan volitev, 3. septembra. Enainštirideset točk je v prvi dolgi vrsti na tem listku in v drugi vrsti, prav zgoraj, je pa še ena posebna točka, ki se nanaša na saloone. Ta list je treba dobro prebrudirati, da tedaj, ko pridete na volišče, ne bode te šele iskali, kje je treba delati križe. Pred vsako točko opazite "yes" ali "no". Križi se bodejo morali delati prav pred vsako točko posebej, ker sicer je ves tikec neveljaven, kdor ne voli za vse točke. Treba vam bo torej tikec dvainštiridesetkrat prebruditi, predno bode te gotovi.

Ker je stvar težavna, smo začeli priobčevati tudi razlago teh točk. Prva razlaga je bila v listu 26. julija, druga je danes na ravno isti strani, kakor volilni listek, in sicer pod naslovom: "Po poti napredka". Važno za vas, da te članke preberete. Če jih ne bode te prebrali, ne bode te znali voliti, ker točka, ki označuje volilno reformo oziroma spremembo ustave države Ohio, je tako v kratkih besedah povedana na volilnem listku, da ne morete voliti, če niste brali zraven vseh člankov.

Za vse državljane v Clevelandu in okolici se bo poleg tega priredilo več podučnih večerov s pomočjo političnega kluba. Pri teh sejah se bo kazal volilni listek in objemljen razlago, kaj pomeni vsaka točka. Rojakom se bo šlo na vseh straneh na roko, da bodejo o vsem informirani. Slovenske državljane pa prosimo, in sicer že sedaj, da odidejo 3. septembra vsi kot en mož na volišče in tam pokažejo, da se zanimajo za državno politiko. Ko bi bili že danes prepričani, koliko dobrot bo za vas prinesla nova ustava, bi gotovo niti trenutek ne odlašali, pač pa storili vse, da se natančno informirate o vseh 42. točkah.

Prvi podučni večer se priredi v torek, 6. avgusta v Knausovi dvorani s pomočjo političnega kluba. Vsi državljani naj bodejo navzoči pri tej seji.

—Dr. F. J. Kern, vogal 45. ulice in St. Clair Avenue nam naznanja, da so njegove uradne ure od 1—2 popoldne in od 7—8 zvečer.

—Soprogo rojaka Fr. Lustika so odpeljali v Lakeside bolnišnico.

—Dr. S. Gašparovič, slovensko-hrvatski zobozdravnik, je odprl svoj urad na vogalu 45. ceste in St. Clair ave. (nasproti St. Clair bolnišnice). Tam ima urad tudi slovenski zdravnik dr. F. J. Kern. Dr. Gašparovič je bil rojen na Hrvatskem blizu kranjske meje in je prišel še mladi v Ameriko na Calumet, Mich. kjer so Gašparovičevi že več let ugledna rodbina, med Slovenci dobro znana. Stidural je več let zobozdravništvo v Chicagu, kjer je graduiral lanskoto leto. Na to je praktical pri znanem zobozdravniku dr. Thometzu na Calumet, Mich. in, pozneje v Allegheny, Pa. Ker je pa v Clevelandu velika naselbina Slovencev in Hrvatov, si namerava urediti svoj dom med nami, pri čemur mu želimo obilo sreče. Ker je dr. Gašparovič prvi slovenski, oziroma hrvatski zdravnik v Ameriki, ga rojakom priporočamo.

—Slovenska perilnica se je ustanovila v Clevelandu. Za sedaj ima svoje prostore na 22. cesti blizu Woodland, vendar so zastopniki vedno v slovenski naselbini. Pozneje se nameravajo preseliti na 55. cesti in sicer v svoje lastno poslopje. Slovencev priporočamo to slovensko perilnico, posebno slovenskim trgovcem, ki imajo večja naročila za pranje perila.

—Narodna Dobrodela Družba je sklenila pri svoji zadnji seji, da bo ob pričetku šolskega leta nabavila revnejšim otrokom potrebne obleke, učne knjige in obuvalo, oziroma take potrebščine kot jih ravno otroci nujno potrebujejo. Za to ima Narodna Dobrodela Družba pravih stotakov na razpolago, darovanih od dobročinskih ljudi. Seveda ne bo pozabila medtem tudi revnih družin z obilnimi otroci brez rednika, brez denarja. Rojakom priporočamo to družbo kar najbolj mogoče, da jo podpirajo s prostovoljnimi darovi.

—Rojak Jakob Sabec, star 37 let leži že poldrugo leto na postelji radi revmatizma. Ima dva majhna otroke in poleg tega je nesreča še večja, boleha tudi njegova soproga. Družina bi se rada preselila v stari kraj in prosil darove pri Slovincih. Prošnjo podpira tudi g. A. Smrekar, župnik v Collinwoodu, ki je sam družino že podpiral. Upamo, da rojaki ne odrečejo podpore, če bodejo proseni.

—Znani rojak Anton Koželj leži v svojem stanovanju na smrt bolan. Prijela ga je akutna jetika. Pol leta nazaj je bil še zdrav in čvrst. Stanuje na 5363 St. Clair ave.

—Policijska se ne zmeni nič, čegav je avtomobil, ki dirja po cestah. Vsak mora v luknjo. V sredo popoldne jo je pa policijski načelnik sam staknil. On je isti, ki najbolj zapira prehitre avtomobiliste, no in glej ga kleka, v sredo popoldne so policisti zaprli njegovega lastnega sojenja. To je pa že res več kot smola.

—Velikanska razstrelba je nastala v torek zjutraj na zapadni strani mesta blizu Dennison mosta. Zletelo je v zrak nekaj tisoč funtov dinamita. Celotno mesto se je pretreslo, in silne sunki so čutili na trideset milj daleč. Na square je sunek razbil več stotin dragocenih šip kot so popadale iz oken. Skoda cenijo na več desetisoč dolarjev. Sedaj pa preiskujejo, kdo je zakrivil razstrelbo.

—Oni, ki so tožili pred 14. dnevi, kako peklenska vročina vlada v Clevelandu, tožijo sedaj, da je mraz. Najvišje mesto, ki je doseže toplomer med dnevom je 70 stopinj.

—Kako so pozabljeni Clevelandci, priča dejstvo, da je clevelandska družba počestne železnice spravila tekem meseca junija \$1.645.05 posebnega dobička, ker so ljudje pozabili oddati transferje sprevodniku, za katere dobijo cent za enega. Kompanija naredi vsako leto \$15.000 posebnega dobička radi pozabljenosti Clevelandčanov.

—Dva brivca so zaprli v torek, ker sta v nedeljo brila. Dobila po \$4.00 kazni.

Krvavi boj.

Policijska je ustrelila sedem štrajkarjev v Londonu. Več stotin delavcev ranjenih pri bojih.

OBSEDNO STANJE.

London, 31. julija. V bližini Viktorija in drugih dokov v tem mestu je prišlo danes do velikih delavskih nemirov, pri katerem je policija nastopala z vso silo. Sedem delavcev je bilo ustreljenih in čez sto jih je dobilo večje ali manjše poškodbe. Najslabše je bilo pri Viktoriji doku. Tam se je zbralo nad 2000 štrajkarjev, katere je pograbila jeza, ko so videli, da njih mesta zasedajo stavkokazi. Štrajkarji so skušali stavkokaze pregovoriti, da se pridružijo njim vrstam, čemur so se pa skabje seveda uprli. Prišlo je leteti kamenje, oglašili so se strelji in kmalu je tekla kri. Šele ko jih je bilo dovolj obstrljenih, se je policiji posrečilo štrajkarje razgnati. Policijska je zaprla 42 štrajkarjev. Enaki nemiri so se pojavljali po celotnem mestu.

Charlstown, W. Va., 1. avg. Guverner države West Virginije je razglasil obsedno stanje v premeščenem okraju Pain Creek, kjer se vedno ponavljajo nemiri. Nad tisoč milicarjev je na licu mesta, in če bo treba, pokliče guverner vso državno milico na noge. Večarj in danes zjutraj je bilo sicer mirno, vendar pričakuje oblasti novih nemirov.

—Mesto prične v najkrajšem času zidati novo bolnišnico na Scranton Rd. Sedajna je tako napolnjena, da ne morejo več sprejeti bolnikov.

—Mesto je dovršilo svojo lastno plesno dvorano v kateri se bode lahko za tri cente plesalo ves večer. Seveda bodejo navzoči posebni stajniki, ki bodejo pazili na dostojnost. Nova mestna dvorana bo najlepša v celni državi Ohio. Zupan Baker jo bo sam otvoril z vsemi slovesnostimi v soboto popoldne. Prvo polko bo sam zaplesal. Plesna dvorana je v Edgewater parku.

—Zupan Baker je v sredo zadnjič pisal predsedniku East Ohio Gas Co. da se mora narečiti nekaj glede dobave novega plina za Cleveland. Vsak pomni lanskoto zimo, ko smo zmrzovali pri zakurjenih pečeh, toda plinova družba se ne briga nič, da bi dobila nov plin v mesto. Zupan Baker bo sedaj storil druge korake, da prisili trdosrčne kompaniste, da se ujdajo.

—Geo. Travnikar, star Clevelandčan, ki je bival sedaj poldrugo leto v Toledo, Ohio, se je zopet preselil v Cleveland. Kupil je saloon na vogalu 55. ceste in St. Clair ave. takozvani "Bank Cafe". Preuredil bo prostore in bo pozneje že dal vedeti, kaj se bo dobrega dobilo pri njem.

Naročnikom v So. Lorainu.

Vsi oni naši naročniki v Lorainu, ki kaj dolgujejo na naročnini in katerim smo poslali opomine, da poravnajo naročnino, so prijazno proseni, da se obrnejo na g. Joseph Sveteta, ki bo rad vzel naročnino in jo poslal nam. G. Svetec sicer ne bo izdal potrdil, pač pa pošlje slednje naravnost iz našega urada.

Zastrupljena torta. Iz Metza poročajo: V petek je zavzjeto neke torte obolelo trinajst oseb na znakih zastrupljenja. Stavčarja, ki je torto napravil, so aretirali.

Nova konvencija

Delegati iz različnih držav se prihajajo v Chicago, kjer se vrši posebna Rooseveltova konvencija.

TAFT V SKRBEH.

Chicago, 1. avgusta. Naprednjaki v republikanski stranki, katerih načelnik je polkovnik Teodor Roosevelt, prihajajo iz vseh krajev v to mesto, kjer se bo v kratkem začela konvencija naprednih republikancev. Skoro vsi so mnenja, da mora napredna stranka izvoliti kakega demokrata z južnih držav za podpredsedniško mesto, ker s tem bi si pridobila mnogo privržencev. Tudi Roosevelt je zadovoljen s takim načrtom, ker bi to dokazalo, da je nova stranka neodvisna glede sedanjih strank. V Chicago je dospel tudi vodja Rooseveltove kampanje, senator Dixon iz Montane. Izjavil se je, da pride na Rooseveltovo konvencijo več ljudi, kakor pa jih je prišlo na redno republikansko konvencijo, ki je izvolila Tafta za predsedniškega kandidata. Zastopanih bo cseh 48 držav in najmanj en tisoč postavno zvoljenih delegatov bo na konvenciji. Udeležencev se pa pričakuje kakih dvajset tisoč.

Taft v Washingtonu s strahom gleda, kaj se godi v Chicagu. On ni vrjel, da je toliko ljudi navdušenih za Roosevelta. S svojim političnimi generali se pripravljajo, kako odbije Rooseveltov napad. Taft bo imel silno težko stališče, ker nima za seboj dovolj pripravega ljudstva, ki bi ga volilo, poleg tega pa bo moral v svoji kampanji pobijati še Wilsona in Roosevelta.

V Beli hiši se vrše neprestano posvetovalnja, kakšno smer naj okrene stara garda, da ne bo pogorela pri volitvah. Če se Rooseveltova stranka spoprijazni z demokrati, tedaj je Taft prav gotovo zgubljen a zraven njega tudi Wilson in je končno le mogoče, da bo Roosevelt prodrl kot predsednik.

Štrajk končan.

London, 31. julija. Štrajkarski odbor je danes proglasil, da je štrajk skladiščnih delavcev ki se je pričel meseca maja, končan. 50.000 štrajkarjev je bilo deset tednov brez dela, in njih družine so trpele največje pomanjkanje. V ponedeljek se je zopet začelo z delom. Štrajk se je prenehal raditega, ker štrajkarski voditelji niso mogli pregovoriti ostale delavce, da bi zaštrajkali iz simpatije do londonskih delavcev.

Manjši denar.

Washington, 1. avgusta. Ves papirnati denar Zedinjenih držav in narodnih bank se bo zmanjšal za eno celo tretino. To se bo zgodilo, da se prihrani nekaj tisočakov pri papirju in da se naredi ponarejalcem denarja več šitnosti. Novi bankovci bodejo šest inč dolgi in dva in pol široki. Vlada pravi, da si bo s tem prihranila \$900.000 vsako leto.

Vlada vznemirjena.

Dunaj, 1. avgusta. Avstrijska vlada živi v velikih skrbih, ker se neprestano ponavljajo napadi na skladišče smodnika po raznih krajih države. V teku enega meseca so se zgodili štirje taki napadi, in večarj je skušal neki Italijan razstreliti skladišče smodnika v Košicah na Ogrskem. Napadalec so večinoma Italijani.

Kardinal toži.

Rockefeller je ogoljufal katoliško cerkev, in newyorški kardinal ga sedaj toži.

ZA \$23.000.00.

Tarrytown, N. Y., 1. avgusta. John D. Rockefellerju se bo kmalu slaba godila. Sam newyorški kardinal mu bo nagajal postavnim potom, kolikor bo mogel. Stvar je sledeča: Zraven Rockefellerjevega leži neko drugo posestvo, kakih 52 akrov veliko. Lastnik tega posestva, neki Oussani, se je pogodil s katoliško misijonsko družbo, da proda ta svet za \$45.000. Ko je pa Rockefeller o tem zvedel je bil nevoljen, ker nima rad okoli sebe katoliških duhovnov. Hitro je poslal svojega agenta k Oussani in ta agent je slednjemu ponudil za posestvo \$68.000 kar je lastnik seveda z veseljem vzel, ker je bil s tem za \$23.000 na dobičku.

Kardinal Farley v New Yorku je najel posebne advokate, ki bodo tožili Rockefellerja, ker jih je hotel preseliniti. Rockefeller pa tudi pravi, da ne bo odnehal, ker njemu se gre za to, da nima okoli sebe nezaželenih sorodov. In ker je Rockefellerjava denarna mošnja seveda veliko bolj teška kot ona newyorškega kardinala, bo seveda Rockefeller najbrž tudi dobil svet.

Zašito srce.

Philadelphia, Pa., 1. avgusta. John Thompson, je bil večarj ranjen z nožem v srce pri nekem tepežu. Zdravniki so mu sedaj srce zašili in porabili dva jarda niti. Pravijo, da bo John Thompson še dolgo živel, če tudi ima zašito srce.

Za dobro delo je tepen.

Akron, 1. avgusta. Motorman Wein od podulčne železnice je videl nekega moža na tiru. Hitro je skočil s kare in rešil moža s tem, da ga je sunil na cesto. Mošnica je pa mislila, da motorman tepe moža in ga je napadla ter pretepla.

Padec iz visočine.

Canton, O., 31. julija. Thomas Flick je danes padel iz visočine 1000 čevljev. Spustil se je v zrak s posebno napravico za dviganje, ki je podobna velikemu dežniku. Padel je na nekem polje zelja, in padec je bil tako hud, da se je zarinil do kolen v mehko zemljo.

Gorenja slika predstavlja našega glavnega potovalnega zastopnika.

Mr. RUD. PERDANA,

ki je polno pooblaščen, da zastopa naš list, pobira naročnino, oglašje in tiskovine ter opravlja vse druge posle, ki so v zvezi z našo tiskarno. Vsem fojakom ga prav toplo priporočamo in upamo, da jim bo povsod najbolje in pravilno postregel.

Upravišstvo "Clevelandska Amerika."

Policijski morilci

Prijeti morilci gamblerja Rosenthala so izpovedali tako grozne stvari o newyorški policiji, da bo padlo najbrž še več visokih policijskih glav. Policijska se je bratila s roparji in morilci, jemala od njih denar, sama kradla in goljufala ter celo morila po New Yorku. Na dan pridejo še večje senzacije o skrajno korumpirani newyorški policiji.

New York, 31. avgusta. Razni lopovi, ki so zaprti v mestnih ječah, so danes naravnost povedali, da je ukazal policijski poročnik Becker ustreliti gamblerja Rosenthala, in da je morilec ponudil tudi dobro nagrado. Že deset dnij prej, predno je bil Rosenthal ustreljen, je policijski poročnik Becker silil razne lumpce naj Rosenthala ubijejo. Jetniki so pripovedovali, da bi bil Rosenthal že prej ustreljen, če se najeti morilci ne bi bali, da gre do njimi defektivi, ki jih izdajo policiji. Nihče ni imel tudi posebnega veselja vzriniti umor, ker cena umoru je bila samo \$1000, kateri denar se je moral razdeliti med štiri ljudi. Becker je imel sicer dosti denarja, pa je bil zelo soper z njim.

Oni lopovi, ki so zaprti, in ki so skupaj z policijo goljufali, morili in ropali, se tako bojijo v zaporih za življenje, da so prosili sodnika za posebno ječo, ker pričakujejo, sicer, da jih bo policija celo v ječi umorila, ker proti njej govorijo. Sodnik je to prošnjo uslišal, jim dal posebno ječo in stražijo jih detektivski pokrajinskega pravnikarja.

Jack Rose in Bridgey Weber sta pripovedovala sodniku take stvari kot jih New York v javnosti še nikdar ni slišal. Izpovedala sta sledeče stvari pod prisego:

Na 50. cesti in 7. avenue v Garden restavrantu bi morali Rosenthala najprvo umoriti. Tako smo dobili povelje od policijskega poročnika Beckerja. Čas je bil določen med 11 in 12. uro, deset dnij prej, predno je bil Rosenthal v resnici umorjen. Nadzorstvo čez umor je imel neki Harry Horowitz, kateremu so lopovi pravili "Gip the Blood". Omenjenega večera je bil Rosenthal s svojo ženo in z nekim Jack Sullivanom v restavrantu. Policijski poročnik je obljubil en tisoč dolarjev za Rosenthalovo glavo, in ta svota je bila plačana drugi dan po umoru v roke nekega Sam Scheppa, ki je potem razdelil to svoto med štiri morilce.

En dan prej, predno se je skoval prvi načrt za umor Rosenthala, je prišel policijski poročnik k morilecem in jim povedal, da je šel Rosenthal k pokrajinskemu pravnikarju. Becker je takoj vedel, da se gre njemu za glavo, če začne Rosenthal pripovedovati oblastem o raznih sleparijah. Zato je prišel k morilecem in rekel: "Vi morate tega moža spraviti s poti. Mi smo uničeni, če oblasti kaj zvedo. Če zgine Rosenthal, tedaj bode moji vsi prosti in govorice o gamblerju in grafu bodejo kmalu zginile." Lopovi so se tako ustrašili pretenje policijskega poročnika, da so takoj najeli posebno bando morilcev, ki naj opravijo krvavo delo. "Gip the Blood" in "Levity Louie" sta bila zbrana, da streljata. Okoli enajstih sta zapustila policijskega poročnika Beckerja in se napotila proti restavrantu, kjer je Rosenthal sedel. Na potu so se pa morilci tako prestrašili, da jim mogoče sledijo detektivski, da so se naenkrat razkropili in zbežali. Slišali so namreč, da so Burnside defektivi v mestu in da pazijo na nje. Ko je pa poročnik Becker slišal, da so se mogoče skesali, je kar divjal in nahučil morilce: "Vi ste strahopetci! Ta mož mora biti ubit in če ga ubijem z lastno

roko. In če bo prišla vrsta na mene, da opravič umazano delo, tedaj bom pobijal tudi vas!" Tako je govoril policijski uradnik proti lopovom. Toda zdelo se je, da je Becker ravno tako strahopeten kot so bili morilci. Konečno so pa lopovi dobili avtomobil. Z avtomobilom je objemem prišla korajža, ker so lahko po umoru hitro pobegnili. In ko je Becker zvedel deset minut po umoru, da Rosenthal ni več med živimi, je hitro telefoniral nekemu Webberju, naj razdeli med morilce \$1000 in jih spravi z mesta. Morilci morajo iz mesta, je rekel Becker, ker sicer nam bodejo delali "trubel". Kar se pa tiče drugih stvari, je pa bil Becker prepričan, da bo vse v redu.

Policijski poročnik Becker je bil poveljnik takozvanih "močnih policistov", ki so imeli nalogo preganjati igrake. Sedaj je prišlo na dan, da so razni morilci in goljufi plačevali newyorški policiji vsako leto dva milijona in štirideset dolarjev, da jih policija ni nadlegovala. Tedaj ko bi moral biti Rosenthal umorjen, je policija prepodila vse ljudi iz bližnjih ulic, da ne bi bili priča umoru. Neki policist je prišel bliže in zapovedoval ljudem naj se ne idejo. Neki možki pa je vprašal policista: "Zakaj po podite ljudi v stran? Ali misli policija zopet kakega umoriti?" Potem je pa hitro pobegnil, predno ga je mogel policist s kolom udariti.

Toda najhujše stvari pridejo šele na dan. Advokati, ki zastopajo prijete morilce, so se izjavili, da bodejo slednji v teku treh dnij izpovedali take stvari, da se bo ves New York tresel, da bodejo pozabljeni vsi morilci in sleparji, da bo policija razkrinkana, kakor ni bila nikdar še nobena lopovska banda. Veliko največjih sleparjev se skriva med visokimi častmi v policijski oddelku. Da je med policijo še mnogo modan po umoru v roke nekega Sam Scheppa, ki je potem razdelil to svoto med štiri morilce.

En dan prej, predno se je skoval prvi načrt za umor Rosenthala, je prišel policijski poročnik k morilecem in jim povedal, da je šel Rosenthal k pokrajinskemu pravnikarju. Becker je takoj vedel, da se gre njemu za glavo, če začne Rosenthal pripovedovati oblastem o raznih sleparijah. Zato je prišel k morilecem in rekel: "Vi morate tega moža spraviti s poti. Mi smo uničeni, če oblasti kaj zvedo. Če zgine Rosenthal, tedaj bode moji vsi prosti in govorice o gamblerju in grafu bodejo kmalu zginile." Lopovi so se tako ustrašili pretenje policijskega poročnika, da so takoj najeli posebno bando morilcev, ki naj opravijo krvavo delo. "Gip the Blood" in "Levity Louie" sta bila zbrana, da streljata. Okoli enajstih sta zapustila policijskega poročnika Beckerja in se napotila proti restavrantu, kjer je Rosenthal sedel. Na potu so se pa morilci tako prestrašili, da jim mogoče sledijo detektivski, da so se naenkrat razkropili in zbežali. Slišali so namreč, da so Burnside defektivi v mestu in da pazijo na nje. Ko je pa poročnik Becker slišal, da so se mogoče skesali, je kar divjal in nahučil morilce: "Vi ste strahopetci! Ta mož mora biti ubit in če ga ubijem z lastno

Rodoljubni Hrvati.

Newyorški hrvaški dnevnik "Hrvatski Svijet" nabira proste darove za mater Luke Jukića, to je onega človeka, ki je z revolverjem napadel hrvatskega tirana kraljevega komisarja Cuvaja. — V enem mesecu so nabrali \$364.00.

DENARJE V STARO DOMOVINO pošiljamo:	
za \$ 10.35	50 kron.
za 20.50	100 kron.
za 41.00	200 kron.
za 102.50	500 kron.
za 204.50	1000 kron.
za 409.00	2000 kron.

Poljarina je vsteta pri teh svotah. Doma se nakazane svote popolnoma izplačajo brez vinarja odbitka. Naše denarne pošiljave izplačuje g. hr. poštni hranilni urad v 11 do 12 dneh. Denarje nam pošiljati je najpriljubljeneje do \$50.00 v gotovini in priporočamo ali registrirane pismo, večje zneske pa Domestic Postal Money Order ali pa New York Bank Draft. FRANK SARKER 62 Cortlandt St., New York, N. Y. ALI PODRUŽNICI 6104 St. Clair ave. N. E. CLEVELAND, O.

Strelice.

Sedaj hočejo v New Yorku celo mestni svetniki preiskovati najnovejši policijski skandal. Ali se ne pravi to hudiča z Bebebeubom izganjati ali pa postaviti za vrtnarja v zeleniku kola?

Neko vlekico v Georgiji je neki gorski pastir odpeljal. Guverner je za njim poslal tri kompanije vojakov. Kadar pa delavca ubije v jami, tedaj se pa reče lastniku rudnika: How are you?

Ex-delegat neke konvencije, majhen človek, v bližini sorodstva pasjega plenena po imenu, strašno rad psuje čez policijo. Kadar pa švigajo klobute kot strele po licu, tedaj je pa prvi, ki teče na cesto, plača \$5.00 in policijski avtomobil pridrda.

"Čudodelni" je bolj prefrikan. Kadar on začuti klobute, je tak kot vremenski prerok, ki prerokuje nevihto že tri dni naprej. Gre sicer v levov brlog, toda deset let njegovega telesa ostane zunaj — da potem hitreje "polakira", kadar je treba.

Eden izmed prijateljev grafterjev v Detroitu se je dosedaj imenoval "Honest Tom". Po tem lahko sodimo vse druge, ki se ravno tako imenujejo.

Izdelovalec sladkorja Henry je zapustil samo dva milijona. Kaj, samo dva milijona? Ti ubogi človek ti!

Mater so prepeljali v bolnišnico. Ko je oče zvečer prišel domov je pa spodil dvajsetletno hčerko in 18 mesečnega otroka iz hiše. Oba sta celo noč hodila po ulicah in še ves drug dan. Napol mrtva sta bila konečno odpeljana v sirotišnico. Če bi bil jaz vladar v nečiviliziranih deželah, tedaj bi tega očeta tako kaznoval, da ne bi mogel nikdar več postati oče.

En milijon dolarjev je veljalo demokrate leta 1904, da so postavili Parkerja predsedniškim kandidatom. Prokleto veliko denarja za tako prokleto majhen uspeh.

Znoredi radi vročine, je neki človek v New Yorku se vrgel iz 14 nadstropja na cesto. Ljudje, ki vrjamejo v peklo in nebo, hodejo rekli, da je prišel iz vročine v ogenj.

Gompers se res ne more pritoževati čez ameriške sodnije. Po tolikih letih sodnijskih obravnav mu je še vedno odprta pot, da apelira.

Guverner Blaise iz So. Caroline je dobival vsak mesec od 55 skrivnih gostiljen v mestu Charleston, po deset dolarjev. Ta človek je strašno zabit in "cheap-guy". Noben newyorški policist ne bi šel lomiti postav za tako šramotno nizko ceno.

Neki londonski bigamist je naredil rekord. Tekom petih let se je poročil s šestimi ženskami, ne da bi se od ene same ločil. Njega bi jaz tako kaznoval: Obsojiti bi ga v pet let ječe, in vseh pet let bi moral v zaporu živeti s šestimi ženami.

V Los Angeles so naredili postav, glasom katere bo moral biti vsak bartender absolutni vodopivec. To bo prineslo marsikakemu temperenclerju lepo službo in priliko, da se naplje pod krinko prohibicije.

Toda ta postava nasprotuje svetopisemskemu izreku: Vol, ki je žejen, mora dobiti pijačo, ne pa mu gobac zavezati.

Kako malenkostni so vendar ljudje na svetu. Ker so Italijani začeli streljati na turške trdnjave v Dardanelah, je poskočila cena pšenice v Chicagi za tri cente.

In tako se vrši po svetu: Ker so bili Italijani lačni Trilolaa, moramo mi sedaj ra-

ditiga naš kruh toliko dražje plačevati.

Gospa Belmont je predsednica ameriške ženske zveze za volivno pravico. Ta žena si lahko dovoli ta špas. Njen mož je vreden kakih tristo milijonov dolarjev. Za ta denar bi se dal še jaz voliti kot moškega predsednika sufraget.

Župan.

Emil Jelkov.

Splošno se toži, da izginjajo iz naroda lepe stare šege in navade; in to je res. Tudi med fanti izginjajo stari običaji in namesto njih nastopajo novi. Kako zavidljiv sem gledal, ko sem bil še kratkohladeček, celo trumo fantov, ki je, v vrstah, korakala v nedeljo k maši in se potem moško postavila pred cerkvijo. Kako sem si želel, da bi bil jaz fant, kako težko čakal časa, ko se bom jaz postavil s klobukom po strani in peresom za trakom ter s šopkom na prsih!

Po maši so se zbrali fantje na trgu v sredi vasi, na takozvanem "fantovskem placu", kjer so se shajali tudi zvečer in prepevali lepe narodne pesmi. — Toda ko sem jaz dorasel in plačal fantovščino že niso več postajali fantje na placu in v cerkev so hodili posamič. Tudi zvečer niso več peli skupaj, tu so se oglašali štirje, na drugem koncu vasi jim je odgovarjala druga gruča, a pesem se ni glasila tako mogočno in tudi ne tako ubrano.

Majši može in starejši fantje, ki pa se niso družili z nami, so sodili: "To, da so fantje? Otroci so to, pa ne fantje! Ko smo bili mi, je bilo vse drugače; peli smo, da se je vas tresla, in ob nedeljah smo se vse drugače postavili. V cerkev skupaj v gostilno skupaj, povsod skupaj, a sedaj vsak posamič in če gre kdo vasovat, ga že drugi špijonira."

In prav so imeli. Sloge res ni bilo med nami. A kdo je bil kriv? Ne vem! Ko sem jaz nastopil je že bilo tako. Morda pa je bil ves začetek temu takrat, ko so fantje izgubili svojega prvega in zadnjega župana. Vsaj tako pravijo: Nekdaj se je bilo zgodilo, da so si fantje naše vasi izvolili župana. Ne vem kdo je bil prišel na to misel, znano mi je samo, da je bil izvoljen za župana takratni najgorši fant, Janezov Ivanec.

Pravijo, da so bili takrat najlepši fantovski časi. A bili so tudi fantje, da ne z lepa takih, postavnih, krepih in močnih, le Opletov Stefa je delal izjemo, slabič je bil, krivonog in otročji, a vendar je bil važna oseba. Pošiljali so ga fantje povsod, kamor so imeli potrebo in v njegovi hiši so se zbirali. Stefa je bil rejnec Opletove matere, ki je bila udova brez otrok.

Bilo je že v začetku zime, ko so fantje v mrzli Opletovi izbi izvolili svojega župana, ki je pokazal prvo skrb za svojo občino s tem, da je vprašal, kako da nimajo Opletovi zakurjene peči. Stefa mu je pojasnil, da nimajo drv. — Kobalov Just, sin najpremožnejšega vaščana, je nasvetoval, naj gredo drugi nasekat drva v Opletov gozd na Golem bregu on pa napreže zvečer, ko bodo šli Kobalovi spat, konje in pripelje drva domov. Predlog je bil vzprejet in drugi dan je debelo gledala stara Opletovka, ko je zagledala na tnalu pred hišo velik kup drv. Šest sekir je še isti dan razsekalo drva in zvečer je bila Opletova peč prijetno zakurjena in zasedena od cele fantovske družbe.

Na tej peči je bil tudi županski urad Janezovega Ivanca.

Ivanec je bil močan, plečat, dobrodušen fant, obut v petek in svetek v debele škornje s katerimi je neusmiljeno pritiskal na mater zemljo, da se je razlegalo po celi vasi. Bil pa je postaven brhek fant in marsikak pogled vaških krasotic je spaval za njim.

Večeri na Opletovi peči so bili lepi in slični eden drugemu.

mu, šale, petje, smeh, pripovedovanje, to je bil skoraj neizpremenljiv program. V nedeljo so se zbrali po večernih zopet pri Opletovih in jo od tam urezali korporativno v Tesnarjevo gostilno na liter vipavca.

Z veseljem so pričakovali Svečnice, takrat so vzeli cajno in šli koledovat po vasi. Mamice so jim dajale jajce in klobase, dekleta pa so jim z nagajivim pogledom stisnila kako desetico. Na Svečnico pa so napravili zaseben ples, povabili dekleta in se pogostili z nabiranim. Spomlad jih je ločila od peči in ljubelega pohajkovanja, treba je bilo prijeti za delo. Poletje navadno mine brez posebnih dogodkov, kakor drugim, tako tudi našim fantom, a proti koncu poletja se bliža zanimiv trenotek. — Podgorski semenj.

V noči med 2 in 3 septembrom, vprizore naši fantje Podgorski semenj. To noč znesejo namreč fantje vse, kar morejo dobiti okrog hiš, n. pr. vozove, orodje, lestve, ograje, i. t. d. na neki vrt v Podgori. Za časa župana je bil ta trg zelo obiskan. Drugi dan po trgu je bilo lepo videti gospodarje, ki so nosili domov svoje predmete. Oni, ki razumejo šalo so se smejali, drugi pa rentočili in zmerjali fante. Ti pa so si nezadovoljnež dobro zapomnili in jim drugo leto dali priliko še več nakupiti.

Na pritožbo nekaterih nezadovoljnežev je občinsko predstojništvo prepovedalo semenj. Ivanec-Župan je hitro sklical po krivonogom Stefanu fante skupaj, da se posvetojujejo, kaj jim je storiti. Do semnja sta manjkala še dva večera. Sklenili so, da obesijo po vseh oglednih plakate, da je Podgorski semenj odložen zaradi neznanke kuje bolezni. Hitro so se spravili na delo, in drugi dan je viselo po oglih in orehah dvajset plakatov z napisom: Podgorski semenj je odložen zaradi neznanke kurje bolezni. Župan pa ni bil zadovoljen s tem, da bi se semenj ne vršil. "Samo na drug kraj moramo znesti," je rekel, "in eden naj pazi, da nas ne zavohajo od občine postavljeni stražniki." Semenj se je vršil brez hrupa in ni bil še nikoli tako obiskan kot tisto leto. Da pa se vrnemo k županu, ki je bil duša vsega tega. Kot župan je bil samo eno leto, in že druga zima njegovega županovanja ga je vzela. To je bilo tako.

Brnotova Marijana, brhko, zalo dekle, je služila pri Škretlovih za dekle. Ivanec-Župan jo je imel zelo rad. Vsako soboto zvečer je potikal na njegovo okence in ko mu je Marijana odprla, ji je na lestinem klinu stoječ in naslanjaje se na okno, pripovedoval, kako rad jo ima, in da želi le to, da bi bila kmalu njegova. Z veseljem je poslušala Marijana sladko golčanje in bila ponosna, da ima najgoršega fanta v vasi, fanta-župana. Vaška dekleta so ji očitno kazala svoje preziranje in nevoščljivost. Ona pa je ponosna korakala mimo njih v zavesti, da jih nadkriljuje. V soboto pred Vs. Svetimi je bil Ivanec zopet pod njenim oknom; povedal ji je bil prišel, da pojde na Nemško v rudnike, da si nekoliko priduži in s tem pospeši njuno združitve.

Z upanjem, da se v enem letu že lahko vzameta, je šel. Marijana je bilo težko, a zadrževala ga ni. Tako je ostala Marijana brez fanta, fantje pa brez župana.

Do Božiča je pisal Marijana dvojce pisem. Z veseljem je Marijana čitala, da mu gre dobro. Kmalu po novem letu je prišlo pismo, ki pa ni prineslo tako veseljih novic. Ivanec je pisal, da je bolan in da ne bo mogel tako kmalu na defo. Dolgo časa je preteklo, celi trije meseci, a iz Nemškega ni bilo več pisma. Med tem časom se je pri Marijani zgodilo isto, kar pri mnogih, mnogih dekletih. Oglasil se je bil pod njenim oknom fant iz tuje vasi. Iz razdovednosti je odprla okno. Sladko je žgolet fant, še slajše ko Ivanec, in obljubljal ji je svatbo že čez en mesec. Marijana je povesila glavo in milala je na Ivanca. Toda kdaj

bo še le njegova?!... In obljubila je fantu roko.

Teden dni pred poroko je prišlo pismo od Ivanca v katerem ji je pisal, da je bil štiri mesece bolan, porabil ves prihranek in napravil celo dolg. S poroko letos torej ne bo nič. Upa pa, da drugo leto. Prosil jo je tudi, naj mu piše, če je zadovoljna čakati toliko časa. A Marijana ni odpisala, vrgla je pismo v peč in veselo pričakovala poročno dne.

Na dan poroke je prišel Ivanec domov ves blede in slab. O poroki ni vedel ničesar. Sključen in tih je sedel za domačo mizo in mislil, kako bi prišel k Marijani, da bi jo potolažil. Iz teh misli ga prebudi glas harmonike in vriskanje svatov. Pogleda skozi okno in zagleda Marijano s poročnim vencem v laseh. Divje zakriči in hoče planiti skozi vrata, a predno doseže ključavnico, mu bruhne iz ust kri in Ivanec se zvrne po tleh. Ta šum je slišala njegova mati in pritekla v izbo. Ko je zagledala sina v mlaki krvi je hitela klicati očeta. Z njegovo pomočjo se ji je posrečilo spraviti Ivanca na posteljo in ga vzbuditi iz nezavesti.

Ivanec je ostal v postelji en mesec in v tem času vedno govoril o Marijani, svatih, harmoniki in se ves čas smejal. Po enem mesecu je ustal, zdravje se mu je vračalo polagoma, a um mu je ostal mračen. Fantje so zelo žalovali za izgubljenim županom, hoteli so si potem izvoliti drugega, a se niso mogli zediniti. Izginila je potem tista lepa harmonična sloga, izginilo je počasi tudi mnogo fantovskih navad in tudi podgorski semenj je vsako leto klavnernejši in bo morda popolnoma izginil prej, ko spomin na fantovskega župana.

Austro-Americana S. S. CO.

Direktna vožnja med New Yorkom in Avstrijo-Ogrsko

NIZKE CENE.

Fina podvorba, električna luč, izvrstna kuhinja, prostoro vino, kabine tretjega razreda na ladiji Kaiser Franz Joseph I. in Martha Washington. Govorijo se vsi avstrijski jeziki.

Kompanija ima sledeče dvorjake: Kaiser Franz Joseph I., Martha Washington, Laura, Alice, Argentina, Oceania, in nove ladije se še delajo. Za vse podrobnosti se obrnite na generalne agente.

Phelps Bros. & Co.

2 Washington St. New York, N. Y.

ali pa na priznane agente v Z. D. in Canada

Lepe igre.

V zalogi imamo še nekaj iger, ki so jako lepe, dobre vsebine in pripravne posebno za manjše odre. Cena vsakemu zvezku je 15c, in osebe, ki naročijo spodaj omenjene igre, naj svoto takoj priložijo v pisnu. Sledeče igre so jako dobre in pripravne za manjše odre:

"Pokojni moj!", šaloigra v enem dejanju.
"Trnje in lavor", drama v 2 dejanjih.
"Srce je odkrila", vesela igra v ene dejanju.
"Perzijski šal", šaloigra v enem dejanju.
"Stara mesto mlade", vesela igra v enem dejanju.
"Na kosilu bom pri svoji materi", žalostnovesela igra v enem dejanju.
"Prvi ples", komedija v enem dejanju.
"Idealna tašča", veseloigra v enem dejanju.
"Medved snubač", veseloigra v enem dejanju.
"Pri puščavniku", veseloigra v enem dejanju.
"V medenih dneh", veseloigra v enem dejanju.
"Srčna dama", veseloigra v enem dejanju.

Pri nas plačate lahko vse račune za plin. Prihranite si pot in odstotke.

ZADNJI ČAS.

Samo nekaj dnij imate še priliko, da lahko nakupite blago v resnici po najnižji ceni, ki je mogoča. Kdor še ni bil pri tej razprodaji, naj pride sedaj pogledat, da se prepriča, kako po ceni lahko dobi najbolj raznovrstno blago. Vprašajte svojega soseda, in on vam bo povedal cene našemu blagu. Ne pozabite, da traja razprodaja samo do 3. avgusta.

Vsaka gospodinja ima sedaj najlepšo priliko, da si za majhne denarje nakupi veliko dobrega blaga.

JERNEJ KNAUS 6129 ST. CLAIR AVE.

Čudna slabost.

Nekatere osebe so podvržene napadom čudnih slabostij, katerih vzrok si nikakor ne morejo raztolmačiti. Ta slabost pride naenkrat, brez svara ter naredi ljudje nesposobne za delo, trudne in obupane. Ta slabost je ponajvečkrat posledica nereda prebavljalnih organov. Lahko je želodec bolan, jetra ali odvajalni organi, mogoče je slaba kri, slabi živci. Take osebe mnogokrat poskušajo razna zdravila, kakor pilule, dekotke in močne likerje, toda brez vsakega uspeha. Oni potrebujejo ono izvrstno zdravilo, ki deluje na vseh prebavljalnih organih.

Očisti celo telo in daj moč celemu telesu, daj bogato kri, regulira sistem.

To zdravilo, katero lahko rabijo vsi člani družine in katero bi morali rabiti v vseh slučajih, ko se ne počutite dobro, je dobro znano

Trinerjevo Ameriško GRENKO VINO.

To naravno zdravilo je narejeno iz grenkih zelišč in rudečega vina, ima obširno polje delavnosti, ker ima tako veliko zdravilno moč pri nerednosti prebavljalnih organov, ki so podlaga zdravja celega telesa. To zdravilo bi morali rabiti pri:

Želodčnih boleznih in odvajalnih organov, zaprtju in njegovi pomanjšanosti, ponovnih glavobolov, revmatičnih napadov, nevrologiji in nervoznosti, mnogih ženskih boleznih, koliki in krčih, napetju in bruhanju.

in v vseh takih boleznih, kjer čutite zgubo apetita in kjer se ponavlja slabost telesa. Po lekarnah.

JOSIP TRINER, Importer in exporter.

1333-9 S. Ashland Ave.

CHICAGO, ILL.

Pnebla - zaklad Inkov!

Historično politični roman.

spisal Sir John Retcliffe;

za Clev. Ameriko priredil L. J. P.

"Ta ključ odpira vhod v mo-
jo spalno sobo. Eno noč, eno
celo noč bo Ognjena Cve-
lica last Vonodonge, če ji pri-
nese ta prt, napolnjen s krvjo
njene smrtnega sovražnika."

In senorita mu vrže krasno
pletan robec pred noge.
"Pri velikem duhu! Radi te-
be se ponorim. Povej mi ime
— ime!"

"On je tvoj lastni sovražnik,
Francoz, katerega poznaš!"
"Tvoj zaročenec? Saj si sa-
ma prepovedala, da ne smem
dvigniti roke proti njemu! Kaj
ti je storil?"

"Storil? Poglej sem!"
Senorita migne z roko in za-
stor svetilke odleti na tla, dru-
gi miglje njene roke povzroči,
da pade njena obleka na tla —
v polni luči stoji krasna žen-
ska postava pred zračnimi po-
gledi Indijance, tega priproste-
ga naravnega človeka, katerega
strasti so lomile njegovo odloč-
no voljo.

"Poglej sem! Ali hočeš to
trulpo si kupiti z njegovo srč-
no krvjo, ne da bi vprašal, ka-
kšno krivico mi je on storil?"

Indijanec je tolkel kot divja
zver na železnih palicah ob ok-
nu — kri mu zalije oči, in zde-
lo se je kot bi požiral krasoto
prelestne žene.
"Umrli bo!"

"Ali prisegate?" Ona se mu
približa, njene roke se dotak-
nejo njegovih prstov, njena to-
pla sapa zadene njegov obraz.
"Ali prisegate?"
"Pri mojem očetu, on bo
umrl."

Senorita po teh besedah sko-
či nazaj k mizi, kjer stoji sve-
tilka. Hitro vrže slednjo na tla,
da ugasne. V prihodnjem trenu-
tku je pa že sedela v kopelji.

Teske, debele železne palice
okenske mreže rožljajo pod sil-
nim pritiskom divjajočega In-
dijanca.
"Usmiljenje, gospodarica!
Usmiljenje s tvojim sužnjem!"

"Prinesi mi njegovo kri in
jaz bom tvoja!" doni skozi so-
bo, "čez en mesec te pričaku-
jem s sladko ljubeznijo."

Njegov žareč obraz, njegova
dirajoča kri, njegove napete
žile so čutile kapljice vode, ka-
tere je metala senorita proti
Indijancu, njegovo uho slisi
vsako njeno premikanje, teško
dihanje —
"Pojd!"

Indijanec spusti palice omre-
žja in pade nazaj.
"Gorje ti, Bulbon!"
Dopust.

Pretekli je skoraj en mesec,
odkar je ekspedicijska zapustila
haciendo del Cero, mesec straš-
nih naporov, dnevnih nevarno-
stij in neizrečenega trpljenja.

Od sto in petih mož, ki so
sklenili spremljati grofa Bul-
bona, jih je preostalo še enain-
trideset.

Med njimi so bili Poljak Mo-
ravski, Nemec Weideman, Kri-
žonos, Havtorn, bivši ropar in
nekaj bivših mornarjev. Večni
boji z Indijanci, pobeg mnogih
članov ekspedicijske v Chihuahu
boleznih in druge nadloge so
skrčile vrste mož. Vsakdanji u-
pori ostalih pa, ki so se več-
krat že očitno dvignili proti
svojem vodniku je tako uplji-
val na njih poveljnika, da je
zgubil vso energijo.

Poleg vseh drugih težav pa
je prišla še skrb za revico, ka-
tero je tako nenadoma vzel za
svojo ženo. Skrivno trpljenje in
ljubosumnost, katero je nosi-
la Suzana toliko časa v svoji
notranjosti, zajedno z napori
zadnjega leta, vse to je tako
prevzelo njeno zdravje, da je
začel grof resno misliti, da um-
re, če ji ne preskrbi boljše po-
strežbe kot jo ima sedaj. Toda
vse prošnje in vsa prigovarjan-
ja grofa so bila zaman, da bi šla
v kakšno mesto in tam čakala.
Branila se je z vso silo zapu-
stiti svojega soproga, pač pa je
sila, da deli vse trpljenje in

vso grofovo usodo z njim.

Grof je vedel le po slabi ris-
bi umrlega Gambusina, kje pri-
bližno bi bilo mesto zlata, to-
da niti velika zmožnost Križ-
nosa ni mogla pripeljati grofa
na pravo mesto, ker grof nika-
kor ni hotel podrobnije razo-
deti Križnosa, kar je vedel o
zakladu.

Raditega se je trudil, da se
pri svojem potovanju po prer-
jah približa čimdalje bolj izvi-
ru reke Bonaventure, kjer bi se
moral vršiti skupni sestanek
vseh treh mož, ki so vedeli za
zaklad.

Medtem pa uspeh ekspedicijske
mi zaostal popolnoma. Gambu-
sini in rudarji, ki so slednjo
spremljali, so večkrat našli le-
žišče zlata ali zlatega prahu, in
člani ekspedicijske so si nabrali
že precej zakladov, kateri pa
seveda niso pomenili nič proti
temu, kar jim je grof obetal.

In baš ob tem času so mi-
slili rudarji, da so odkrili novo
bogato žilo. Mala ekspedicijska
ki je sedaj štela kakih šestdeset
mož, ker je dobil grof v zad-
njem mestu zopet nekaj ljudi,
je torej napravila ob robu ne-
kega potoka svoj tabor. Sklenili
so, da vodo odpeljejo in prei-
ščejo, pesek na dnu struge, kjer
se je obetala zlata ruda. In ra-
vno si bili zatopljani v svoje
delo, ko jih preseneči močan
oddelek Apačev. Križonos je
kmalu spoznal, da so med voj-
niki njih stari sovražniki, "Si-
vi Medved", "Leteča Puščica"
in "Črna Kača". Kljub obup-
nemu odporu od strani groto-
ve čete, so bili končno vendar
prisiljeni, da se umaknejo, pri-
čemur so zgubili vse svoje pre-
moženje. Le pogumu grofa in
skušnji Križnosa se je bilo za-
hvaliti, da niso bili vsi poseka-
ni. Več kot dvajset mož je pa-
dlo v trdovratnem boju, in celo
Bonificij je dobil nevaren ubo-
daj noža v lice, ko je branil
grofco.

Teske zgube, katere so Apači
sami imeli in skušenost Križ-
nosa je povzročila, da so se
lahko umaknili. In to je bilo
v njih srečo. Pozneje so zve-
dli, da jih je napadel samo
oddelek Apačev, kateri so bili
razkropljeni po preriji, in ko
so se zbrali, se je ekspedicijski
že posrečilo dobiti dobro skri-
vališče.

Ostrim očem Križnosa ni
odšel majhen otok sredi precej-
šne reke. S pomočjo skritega
čolna, ki je pričal, da zahajajo
sem divji lovci in Indijanci, se
je ljudem posrečilo priti na
otok, katerega skalovito obre-
žje je bilo precej podobno maj-
hni trdnjavi. Več jezdecev radi
deroče reke ni moglo naenkrat
v vodo, proti posameznim na-
padalcem bi se pa lahko prav
uspešno branili.

Bil je pa tudi že zadnji čas,
da so prišli na otok. Ko je čoln
zadnjič odplul od brega, so bili
Apači že toliko blizu, da so
moral možje s puškami stre-
ljati proti njim. Grof Bulbon
je bil zadnji, ki je dospel na
otok. Takoj je odredil vse po-
trebno za brambo otoka. Čoln
so skrili, razpostavili straže na
mnogih krajih in oddali častni-
kom razna povelja. Toda pre-
dno ste mirile dve uri, je bil
otok že oblegan od vseh stran-
ni. Apači so jahali po obrežju
navzgor, našli precej plitvo me-
sto v vodi in jo prebrodili do
drugega brega. Tako so bili
naši možje oklenjeni od vseh
strani.

Grofa je pa manj skrbela
nevarnost, kakor poraz, kate-
rega je doživel. Bilo je prvič,
da so bili premagani člani eks-
pedicijske, ki so imeli dosedaj
v grofa neomajano zaupanje, da
je nepremagljiv. Raditega so
nekateri hoteli očitno odpove-
dati pokorščino. In če ne bi
bili ljudje prepričani, da mo-
rajo v trenutku nevarnosti vsi
skupaj držati, tedaj bi večina

ljudij zapustila grofa ali pa se
celo nad njim maščevala z u-
morom. Poleg tega je pa grofa
ležišča še druga skrb. Kako naj
spolne svoje načrte, ker se ne
more nikamor premakniti?

Bilo je druge noči, ko so
prišli ljudje na otok. Prižgali
so v sredini otoka ogenj, oko-
li katerega so posedli in se po-
govarjali o doživljenem pora-
zu ter o porazu, katerega so
doživeli. Na glas so preklinjali
grofa, ki jih je zapeljal v skoro
gotovo smrt, in te kletve so
bolestno odmevale v koči ubo-
ge grofice, ki je ležala bolna
na postelji, pripravljen iz vej
in maha. Celotni otok, ki so ostali
grofu zvesto udani, se niso dr-
znili ugovarjati, in Havtorn, ki
je imel sedaj pri upornikih
največje besede, je glasno gro-
zil svojemu načelniku.

Kljub takim uporniškim mi-
slim pa dosedaj vendar ni nihče
pozabil, da stori svojo dolžnost.
Na vseh koncih otoka so bile
postavljene straže, ki bi morale
takoj naznaniti vsako približa-
nje sovražnika. Grof je obšel
ves otok, da se osebno prepri-
ča, kako ljudje strajajo, in se
je ravno približal onemu me-
stu, kjer so potegnili čoln na
suho. Tu sedi mož, puško med
koleni in z očmi štrli v vodo
pred seboj.

Ne da bi ga grof pozdravil,
se vsede poleg njega.

"Kako je vaša straža, stari
priatelj," reče končno. "Ali
niste ničesar posebnega opazi-
li?"

"Ničesar, senor konde," od-
vrne Križnos, "kot tuleče lo-
pove, ki nas tukaj tako držijo
v pasti kot mačka ulovljeno
miš."

"Toda kaj mislite o naši u-
sodi?"

Stari zmaje z rameni. "Naj-
boljša prilika ki jo imamo, je
ta, da bo postalo rudečim lum-
pom dolg čas in odidejo. V e-
nakih slučajih redkokdaj dolgo
oblegajo sovražnika, razven če
jih ne sili kaj posebnega k te-
mu. In sivi Medved je gotovo
odločen do skrajnosti, da nas
ulovi v tem gnezdu. Pardon,
samo nekaj bi rad vedel."

"Kaj?"

"Kako so prišli Apači tako
naenkrat tukaj skupaj, ker smo
bili vendar prepričani, da so se
vrnili v svoje vase in naselbine,
ki se nahajajo silno daleč od
tukaj?"

"Da, res je čudno to. Toda
kako dolgo mislite, da nas bo-
dejo tukaj oblegali?"

"Mogoče mine en teden. Ta
čas nam ne morejo ničesar
storiti. Dvatisredeset pušk, ka-
tere smo na tem otoku zbrali,
je zmožnih, da pošlje par sto-
tin teh rudečih lumpov v krto-
vo deželo. Toda —"

Starec preneha govoriti in
strese sivo glavo.

"Govorite, prijatelj!"

"Razven lakote se bo oglašil
še drug sovražnik, ki je ravno
tako hud kot prvi. Vi veste, da
bo zadostovalo meso ubitega
konja, katerega smo prepeljali
sem, komaj za tri dni. Če nas
bodejo torej rudeči lumpje dalj
časa oblegali, tedaj se lahko
kmalu pripravimo na kruljenje
naših žolodcev."

"Tri dni!" reče grof z bole-
stinim vzklikom, "že v treh
dneh je vse zgubljeno!"

"Jaz vas ne razumem, senor
konde!"

"Čujte me! Kdaj imamo pol-
no luno!"

"Pojutrajšnjem, torej v drugi
noči od današnje."

"In jaz moram biti v istem
trenutku, ko luna izide, ob iz-
viru reke Bonaventura, in se-
daj niti ne vem, kje je ta reka."

"Kar se tega tiče, senor kon-
de," pravi Križnos, "sem si-
cer v tem kraju že dolgo malo
znan, toda če se popolnoma ne
motim, tedaj se moramo naha-
jati ravno ob tej reki."

"Da, in če je to res, kar sem
tudi že sam mislil, pa smo ven-
dar najmanj šestdeset milj od-
daljeni od izvira, mogoče več,
mogoče manj."

Križnos se zasmeje. "Že vi-
dim, da ne poznate narave na-
ših gorskih rek. Po mojem
mnenju ne moremo biti odda-
ljeni od izvira te reke, če je
to Bonaventura, več kot deset
milj. Poizvedel sem tudi na za-
dnji haciendi, mimo katere smo
šli, da sprejme ta reka malo
od tukaj več močnih pritokov,
iz česar lahko razlagamo globo-

čino in velikost te reke. Sicer
se nečem mešati v vaše zadeve,
senor konde, toda nikakor ne
vrjame, da bi bili ob izviru
te reke bolj varni kot ste na
tem otoku."

"Prepričan sem, da dobim ob
gotovi uri ob izviru te reke dva
moža, s katerimi moram go-
voriti silno važne stvari. Ne-
srečen slučaj me je do danes
zadrževal, da nisem mogel do-
teih dveh mož. Vi jih poznate."

Križnos pa molči.

"Oba moža sta Železna Roka
in Indijanec, ki se imenuje Ve-
liki Jaguar."

Križnos misli nekaj trenu-
tov, potem pa odkritosrečno po-
gleda grofa.

"Gospod," reče, "nisem prej
zastoj rekel, da ste na tem
otoku, okoli katerega tulijo apa-
ški volkovi, veliko bolj varni
kot na izviru reke in pri mo-
žeh, katere ste ravno imeno-
vali."

Grof pa začudeno pogleda
starega traperja. "Kaj mislite,
senor Križnos? Jaz te može
še nikdar v življenju nisem vi-
del, dasi jih že pol leta iščem."
"Ne bom se drenalj v vaše
skrivnosti," odvrne starec, "to-
da smatral sem za svojo dolž-
nost, da vas svarim pred temi
ljudmi. Sicer smatram oba kot
poštena in dobra lovca, dasi
nimam nobenega vzroka, da bi
bil njih prijatelj, pač pa mislim,
da se nameravata onadva kr-
vavo nad nami maščevati."

"Maščevati — nad menoj?"

"Da — če sem prav slišal,
ste vi baje onkraj morja neke-
ga njih prijatelja slavnega gam-
busina, umorili, ali pa ste bili
krivi njegove smrti, vi in Bo-
nificij."

"In kdo vam je to povedal?"

Vpraša grof z veliko jezo.

"Železna Roka sam, ko smo
v nekem skrivališču pričakovali
Apačev, in dasi je čuval izda-
jalca Lopeza proti meni, ven-
dar mislim, da ta mož ne more
lagati."

"Sto hudičev!" zakliče grof
razburjen. "Potem je toliko
bolj potrebno, da govorim z
obema in jima preženem neum-
no misel, ki jo imata o meni,
in ki je črna kriva, da se je
dosedaj vse ponesrečilo. Ali ste
poznali mogoče onega moža,
onega gambusina, ki je prišel
v Pariz?"

"Ne, gospod."

"No, potem vam moram po-
vedati, da sem seveda poznal,
in sicer sem se z njim seznanil
kakih šest ur pred njegovo
smrtjo. Jaz in Bonificij sva ga
dobila na cesti. V mestu je bil
tedaj upor, in vojaki so strelja-
li na njega. Dobil je smrtno
rano. Na prošnjo mojega sina
smo ga nesli v bližnjo stanova-
nje moje sedajne žene, in smo
naredili vse, da bi ga rešili.
Toda umrl je med operacijo,
ko je zapustil vso svojo ded-
ščino mojemu sinu in meni na-
ročil, naj se podam k njego-
vim prijateljem v Meksiko. Če
ne vrjame, mojim besedam,
tedaj se obrnite na Bonificija
in na grofco, in obadva bode-
ta potrdila."

"Ni potreba, gospod," odvr-
ne Križnos, "in Bogu ter
vsem svetnikom hvala za to
razlago. Sedaj seveda razvidim,
da je potrebno, da pridete sku-
paj z Železno Roko in Jagu-
arjem, in če ne bi pri tem do-
segli ničesar drugega kot dva
prijatelja, ki sta za nas v teh
stiskah več vredna kot pet re-
gimentov vladnih dragonarjev.
Če torej gotovo veste, da naj-
de oba moža jutri zvečer pri
izviru reke Bonaventura —"

"To sta obljubila svojemu
umrlemu tovarišu."

"Pardon, potem bode-
ta tudi držala besedo. Gre se torej za
to, da dobimo pripravnih sred-
stev, kako bi lahko tja prišli."

"Jaz že ne vidim nobene pri-
like, da bi zapustil ta otok."

"Seveda, vsi ne moremo
stran, toda enega človeka ru-
deči lumpje ne morejo zadrž-
evati, posebno če ima s seboj
čoln, kakor ga 'mamio mi'."

"Toda vi ne poznate mne-
nje naših ljudi, Križnos," od-
vrne grof. "Moji ljudje me go-
tovo ne pustijo proč."

"Vzeti si morate dopust."

"Kaj, dopust?"

"Da — po indijanski navadi.
Prisecite morate, da ste ob go-
tovem času nazaj, če vas smrt
ne bo zadrževala." In po teh
besedah se obrne Križnos pro-

ti vodi.

"Tesko, da bi me na take
besede pustili proč, ker vedeti
morate, da sam ne morem
proč in me morate vi spre-
mljati."

"Torej morava postaviti krv-
ne priče. Tih — ali ničesar ne
čujete?" Križnos zgrabi za
svojo puško.

Tudi grof je postal pozoren
in poslušal. Zdelo se mu je kot
bi na temni gladini vode pla-
valo eko truplo.

"Ali naj pokličem naše lju-
di?" vpraša.

"Ne, še ne. Jaz vidim samo
eno truplo, in moja puška je
kljub temi navajena streljati.
Če se drže na breg, bode-
kmalu gotov z njim. Sicer pa
poglejte!"

Plavačji predmet je prišel
sedaj tako blizu, da v resnici
kmalu oba spoznata človeško
truplo. Kljub temi zapazita, ka-
ko se dvigne človeška roka in
se prime za vejo ob bregu.

Zajedno se pa začne prita-
jen klic: "Amigo! Prijatelji!"

Križnos skoči pri tem kli-
ču na skrajni rob brega in ste-
gne svojo puško tako daleč, da
jo je lahko dosegel plavačji,
ker mu je že pretela nevarnost,
da ga močni tok reke potegne
s seboj. Ta tok reke je bilo tudi
glavno varstvo obleganih proti
Indijancem.

"Ta glas bi moral poznati,"
mrmra Križnos, ko steguje
puško. "Tu! Primi, če si pri-
jatelj, in drži dobro!"

Plavaču se je posrečilo pri-
jeti puško, in Križnos ga sre-
čno potegne na breg. Dočim
topi Križnos korak nazaj in
se grof približa, da je priprav-
ljen za vsak slučaj nevarnosti,
ogledujeta oba tujca.

Toda nevarnosti ni bilo. Ko-
maj je Križnos podrobneje
pogledal postavbo, že se mu iz-
vije krik: Sveta Marija čisto
spočeta, otrok, Komea, kako si
prišla sem?"

Grof stopi hitro še bližje.
Ime Komancinje je sicer že
večkrat slišal, toda nje same
še nikdar ni videl.

"Kaj, mojster Križnos, to
je sestra Jaguarja?"

"Da, gospod, in sicer dobra
ter poštena deklica. Nekaj sil-
no važnega mora biti, kar je
deklico napotilo k temu kor-
ku. Pojdi sem, otrok, in ko se
spotiš, nama povej, kaj te je
sem privedlo."

Malda Indijanka stopi za o-
bema možema za pečine. "Pri-
hajam iz tabora Sivega Medve-
da," reče končno, "moj bel
očel lahko vidi njegov ogenj na
bregu."

"Torej ne veš ničesar o Že-
lezni Roki in njenem bratu?"
"Komea ju ni videla že tri-
krat, odkar je mesec izšel. Ra-
di njih se je Komea drznila
planiti v vodo in se izpostaviti
kroglijam Apačev."

"Torej je ta reka res Bona-
ventura?" vpraša Križnos.
"To ime so ji dali beli možje,
in vsak mož lahko doseže njen
izvir v času, ki se šteje od
solnčnega vzhoda do zahoda."

Stari traper pomenljivo po-
gleda grofa.

"Vsedi se, otrok, na ta ka-
men. Rada bi zvedela več po-
drobnosti od tebe, predno te
peljeva k ognju. Ali ti je mo-
goče znano, kje se v tem trenu-
tku nahajata Železna Roka
in Jaguar?"

"Venodonga je glavni," reče
deklica ponosno. "Komanc
se nikdar ne unakne boju. Ko za-
ide drugo solnce bo Jaguar pri-
čakoval Sivega Medveda z nje-
govimi prijatelji ob izviru te
reke. Umrli bo kakor glavni,
če mu jezik prijatelja ob prav-
nem času ne pove vsega o iz-
daji."

"Boj? Torej je Apačem ne-
kdo izdal, da se tvoj brat na-
haja na onem mestu, in sedaj
ga hočejo napasti?"

"Venodonga mora maščeva-
ti skalp svojega očeta," reče
malda Indijanka odločno. "Pred
enim mesecem je pozval Si-
vega Medveda in njegove pri-
jatelje na boj in Sivi Medved
je sam določil čas in kraj."

Dalje prihodnjic.

Ali imate mogoče pohištvo
naprodaj? Ali bi radi prodali?
Denite mali oglas v "Amerik",
in pohištvo bo kmalu prodano.

Angleščina brez učitelja!

Po navodilu slovenske angleške slovnice, tolmacha in angleško slov, slo-
varja. Knjiga trdo v platnu vezana stane \$1. — in jo je dobiti pri:

V. J. KUBELKA, 538 W. 145 St., New York, N. Y.

Največja zaloga slovenskih knjig. Plašite po cenik.

Slovenske trgovine.

SLEDEČE TRGOVINE PRIPOROČAMO ROJAKOM:

SALOONI:

JOS KOZELJ,

4734 Hamilton ave.

MIKE SETNIKAR,

6131 St. Clair ave.

JOHN KROMAR,

998 E. 63rd St.

LOV. PETKOVSEK,

965 Addison Rd.

ANTON ZAKRAJSEK,

991 E. 64th St.

FRANK STERNISHA,

1009 E. 62nd St.

PRIMOŽ KOGOJ,

6006 St. Clair ave.

JOHN ZALAR,

6120 St. Clair ave.

FRANCES LAUSCHE,

6121 St. Clair ave.

FRANK ZAKRAJSEK,

1029 E. 61st St.

JOE NOSSE,

1226 E. 55th St.

JOS. KALAN,

6101 St. Clair ave.

Strelice.

Sedaj hočejo v New Yorku celo mestni svetniki preiskovati najnovejši policijski škandal. Ali se ne pravi to hudiča z Beleeubom izganjati ali pa postaviti za vrtnarja v zelniku kozla?

Neko deklico v Georgiji je neki gorski pastir odpeljal. Guverner je za njim poslal tri kompanije vojakov. Kadar pa delavca ubije v jami, tedaj se pa reče lastniku rudnika: How are you?"

Ex-delegat neke konvencije, majhen človek, v bližini sorodstva pasjega plemena po imenu, strašno rad psuje čez policijo. Kadar pa svigajo klofute kot strele po licu, tedaj je pa prvi, ki teče na cesto, plača \$5.00 in policijski avtomobil pridrdra.

"Čudodelni" je bolj prefrigan. Kadar on začuti klofute, je tak kot vremenski prerok, ki prerokuje nevihto že tri dni naprej. Gre sicer v levov brlog, toda deset njegovih teles ostane zunaj — da potem hitreje "polakira", kadar je treba.

Eden izmed prijateljev grafterjev v Detroitu se je dosedaj imenoval "Honest Tom". Po tem lahko sodimo vse druge, ki se ravno tako imenujejo.

Izdelovalec sladkorja Henry je zapustil samo dva milijona. Kaj, samo dva milijona? Ti ubogi človek ti!

Mater so prepeljali v bolnišnico. Ko je oče zvečer prišel domov je pa spodil dvanaestletno hčerko in 18 mesečnega otroka iz hiše. Oba sta celo noč hodila po ulicah in še ves drug dan. Napol mrtva sta bila končno odpeljana v sirotišnico. Če bi bil jaz vladar v neiviliziranih deželah, tedaj bi tega očeta tako kaznoval, da bi ni mogel nikdar več postati oče.

En milijon dolarjev je veljalo demokrate leta 1904, da so postavili Parkerja predsedniškim kandidatom. Proketo veliko denarja za tako proketo majhen uspeh.

Znorel radi vročine, je neki človek v New Yorku se vrgel iz 14 nadstropja na cesto. Ljudje, ki vrjamejo v peklo in nebo, hodejo rekli, da je prišel iz vročine v ogenj.

Gompers se res ne more pritoževati čez ameriške sodnike. Po tolikih letih sodniških obravnjav mu je še vedno odprta pot, da apelira.

Guverner Blaise iz So. Caroline je dobival vsak mesec od 55 skrivnih gostilen v mestu Charlestonu, po deset dolarjev. Ta človek je strašno zabiti in "cheap guy". Noben newyorški policist ne bi šel lomiti postav za tako skromno nizko ceno.

Neki londonski bigamist je naredil rekord. Tekom petih let se je poročil s šestimi ženskami, ne da bi se od ene same ločil. Njega bi jaz tako kaznoval: Obsodil bi ga v pet let ječe, in vseh pet let bi moral v zaporu živeti s šestimi ženami.

V Los Angeles so naredili postavo, glasovno katere bo moral biti vsak bartender absolutni vodopivec. To bo prineslo marsikakemu temperancerju lepo službo in priliko, da se napije pod krinko pohibije.

Toda ta postava nasprotuje svetopisemskemu izreku: Vol, ki je žejen, mora dobiti pijačo, ne pa mu gobec zavezati.

Kako malenkostni so vendar ljudje na svetu. Ker so Italijani začeli streljati na turške trdnjave v Dardanelah, je poskočila cena pšenici v Chicagi za tri cente.

In tako se vrši po svetu: Ker so bili Italijani lačni Tripolisa, moramo mi sedaj ra-

ditega naš kruh toliko dražje plačevati.

Gospa Belmont je predsednica ameriške ženske zveze za volilno pravico. Ta žena si lahko dovoli ta špas. Njen mož je vreden kakih tristo milijonov dolarjev. Za ta denar bi se dal še jaz voliti kot moškega predsednika sufraget.

Župan.

Emil Jelkov.

Splošno se toži, da izginjajo iz naroda lepe stare šege in navade; in to je res. Tudi med fanti izginjajo stari običaji in namesto njih nastopajo novi. Kako zadržani sem gledal, ko sem bil še kratkohladek, celo trumo fantov, ki je, v vrstah, korakala v nedeljo k maši in se potem moško postavila pred cerkvijo. Kako sem si želel, da bi bil jaz fant, kako težko čakal časa, ko se bom jaz postavil s klobukom po strani in persom za trakom ter s šopkom na prsih!

Po maši so se zbrali fantje na trgu v sredi vasi, na takozvanem "fantovskem placu", kjer so se shajali tudi zvečer in prepevali lepe narodne pesmi. — Toda ko sem jaz došel in plačal fantovščino že niso več postajali fantje na placu in v cerkev so hodili posamič. Tudi zvečer niso več peli skupaj, tu so se oglašili štirje, na drugem koncu vasi jim je odgovarjala druga gruča, a pesem se ni glasila tako mogočno in tudi ne tako ubrano.

Majši može in starejši fantje, ki pa se niso družili z nami, so sodili: "To, da so fantje? Otoci so to, pa ne fantje! Ko smo bili mi, je bilo vse drugače; peli smo, da se je vas tresla, in ob nedeljah smo se vse drugače postavili. V cerkev skupaj v gostilno skupaj, povsod skupaj, a sedaj vsak posamič in če gre kdo vasovat, ga že drugi spijonira."

In prav so imeli. Sloge res ni bilo med nami. A kdo je bil kriv? Ne vem! Ko sem jaz nastopil je že bilo tako. Morda pa je bil ves začetek temu krati, ko so fantje izgubili svojega prvega in zadnjega župana. Vsaj tako pravijo: Nekdaj se je bilo zgodilo, da so si fantje naše vasi izvolili župana. Ne vem kdo je bil prišel na to misel, znano mi je samo, da je bil izvoljen za župana takratni najgorši fant, Janezov Ivanec.

Pravijo, da so bili takrat najlepši fantovski časi. A bili so tudi fantje, da ne z lepa tih, postavni, krepki in močni, le Opletov Stefa je delal izjemo, slabič je bil, krivonog in otročji, a vendar je bil važna oseba. Pošiljali so ga fantje povsod, kamor so imeli potrebo in v njegovi hiši so se zbirali. Stefa je bil rejnec Opletove matere, ki je bila udova brez otrok.

Bilo je že v začetku zime, ko so fantje mrzli Opletovi izbi izvolili svojega župana, ki je pokazal prvo skrb za svojo občino s tem, da je vprašal, kako da nimajo Opletovi zakurjene peči. Stefa mu je pojasnil, da nimajo drv. — Kopalov Just, sin najpremožnejšega vaščana, je nasvetoval, naj gredo drugi nasekat drva v Opletov gozd na Golem bregu on pa napreže zvečer, ko bodo šli Kopalovi spat, konje in pripelje drva domov. Predlog je bil vzprejet in drugi dan je debelo gledala stara Opletovka, ko je zagledala na tla pred hišo velik kup drv. Sest sekir je še isti dan razsekalo drva in zvečer je bila Opletova peč prijetno zakurjena in zasedena od cele fantovske družbe.

Na tej peči je bil tudi županski urad Janezovega Ivanca.

Ivanec je bil močan, plečat, dobrodušen fant, obut v petek in svetel v debele škornje s katerimi je neusmiljeno pritiskal na mater zemljo, da se je razleglo po celi vasi. Bil pa je postaven brhek fant in marsikak pogled vaških krasotice je splovajal za njim.

Večeri na Opletovi peči so bili lepi in slični eden druge-

mu, šale, petje, smeh, pripovedovanje, to je bil skoraj neizpremenljiv program. V nedeljo so se zbrali po večerni-čah zopet pri Opletovih in jo od tam urezali korporativno v Tesnarjevo gostilno na liter vipavca.

Z veseljem so pričakovali Svečnice, takrat so vzeli cajno in šli koledovat po vasi. Mamice so jim dajale jajce in klobase, dekleta pa so jim z nagajivim pogledom stisnila kako desetico. Na Svečnice pa so napravili zaseben ples, povabili dekleta in se pogostili z nabranim. Spomlad jih je ločila od peči in ljubelega pohajkovanja, treba je bilo prijeti za delo. Poletje navadno mine brez posebnih dogodkov, kakor drugim, tako tudi našim fantom, a proti koncu poletja se bliža zanimiv trenutek. — Podgorski semenj.

V noči med 2 in 3 septembrom, vprižore naši fantje Podgorski semenj. To noč znesejo namreč fantje vse, kar morejo dobiti okrog hiš, n. pr. vozove, orodje, lestve, ograje, t. d. na neki vrt v Podgori. Za časa župana je bil ta trg zelo obiskan. Drugi dan po trgu je bilo lepo videti gospodarje, ki so nosili domov svoje predmete. Ozi, ki razumejo šalo so se smejali, drugi pa rentčili in zmerjali fante. Ti pa so si nezadovoljneže dobro zapomnili in jim drugo leto dali priliko še več nakupiti.

Na pritožbo nekaterih nezadovoljnih je občinsko predstojništvo prepovedalo semenj. Ivanec-Zupan je hitro sklical po krivonogom Stefanu fante skupaj, da se posvetujejo, kaj jim je storiti. Do semnja stanjajala še dva večera. Sklenili so, da obesijo po vseh oglednih plakate, da je Podgorski semenj odložen zaradi neznane kuje bolezni. Hitro so se spravili na delo, in drugi dan je viselo po oglih in orehah dvajset plakatov z napisom: Podgorski semenj je odložen zaradi neznane kuje bolezni. Župan pa ni bil zadovoljen s tem, da bi se semenj ne vršil. "Samo na drug kraj moramo znesti," je rekel, "in eden naj pazi, da nas ne zavohajo od občine postavljene stražniki." Semenj se je vršil brez hrupa in ni bil še nikoli tako obiskan kot tisto leto. Da pa se vrnemo k županu, ki je bil duša vsega tega. Kot župan je bil samo eno leto, in že druga zima njegovega županovanja ga je vzela. To je bilo tako.

Brnotova Marijana, brhko, zalo deklet, je služila pri Skrljetovih za dekle. Ivanec-Zupan jo je imel zelo rad. Vsako soboto zvečer je potrkal na njeno okence in ko mu je Marijana odprla, ji je na lestvinem klinu stoječ in naslanjaje se na okno, pripovedoval, kako rad jo ima, in da želi le to, da bi bila kmalu njegova. Z veseljem je poslušala Marijana sladko golčanje in bila ponosna, da ima najgoršega fanta v vasi, fanta-župana. Vaška dekleta so ji očitno kazala svoje preziranje in nevoščljivost. Ona pa je ponosna korakala mimo njih v zavesti, da jih nadkriljuje. V soboto pred Vs. Svetimi je bil Ivanec zopet pod njenim oknom; povedati ji je bil prišel, da pojde na Nemško v rudnike, da si nekoliko prisluzi in s tem pospeši njuno združitve.

Z upanjem, da se v enem letu že lahko vzameta, je šel. Marijani je bilo težko, a zadrževala ga ni. Tako je ostala Marijana brez fanta, fantje pa brez župana.

Do Božiča je pisal Marijani dvojce pisem. Z veseljem je Marijana čitala, da mu gre dobro. Kmalu po novem letu je prišlo pismo, ki pa ni prineslo tako veselih novic. Ivanec je pisal, da je bolan in da ne bo mogel tako kmalu na delo. Dolgo časa je preteklo, celi trije meseci, a iz Nemškega ni bilo več pisma. Med tem časom se je pri Marijani zgodilo isto, kar pri mnogih, mnogih dekletih. Oglašil se je bil pod njenim oknom fant iz tuje vasi. Iz radovednosti je odprla okno. Sladko je žgolet fant, še slajše ko Ivanec, in obljubljal ji je svatbo že čez en mesec. Marijana je povesila glavo in mislila je na Ivana. Toda kdaj

bo še le njegova? In obljubila je fantu roko.

Teden dni pred poroko je prišlo pismo od Ivana v katerem ji je pisal, da je bil štiri mesece bolan, porabil ves prihranek in napravil celo dolg. S poroko letos torej ne bo nič. Upa pa, da drugo leto. Prosil jo je tudi, naj mu piše, če je zadovoljna čakati toliko časa. A Marijana ni odpisala, vrgla je pismo v peč in veselo pričakovala poročno noč.

Na dan poroke je prišel Ivanec domov ves blede in slab. O poroki ni vedel ničesar. Sključen in tih je sedel za domačo mizo in mislil, kako bi prišel k Marijani, da bi jo potolažil. Iz teh misli ga prebudil glas harmonike in vriskanje svatov. Pogleda skozi okno in zagleda Marijano s poročnim vencem v lasih. Divje zakriči in hoče planiti skozi vrata, a predno doseže ključavnico, mu bruhne iz ust kri in Ivanec se zvrne po tleh. Ta šum je slišala njegova mati in prtekla v izbo. Ko je zagledala sina v mlaki krvi je hitela klicati očeta. Z njegovo pomočjo se ji je posrečilo spraviti Ivana na posteljo in ga vzbuditi iz nezavesti.

Ivanec je ostal v postelji en mesec in v tem času vedno govoril o Marijani, svatih, harmoniki in se ves čas smejal. Po enem mesecu je ustal, zdravje se mu je vračalo polagoma, a um mu je ostal mračen. Fantje so zelo žalovali za izgubljenim županom, hoteli so si potem izvoliti drugega, a se niso mogli zediniti. Izginila je potem tista lepa harmonična sloga, izginilo je počasi tudi mnogo fantovskih navad in tudi podgorski semenj je vsako leto klavnernejši in bo morda popolnoma izginil prej, ko spomin na fantovskega župana.

Austro-Americana S. S. CO.

Direktna vožnja med New Yorkom in Avstro-Ogrsko NIZKE CENE.

Fina podvorbha, električna luč, izvrstna kuhinja, prostoročno vino, kabine tretjega razreda na ladjah Kaiser Franz Joseph I. in Martha Washington. Govorijo se vsi avstrijski jeziki.

Kompanija ima sledeče dvorjake: Kaiser Franz Joseph I., Martha Washington, Laura, Alice, Argentina, Ocenia, in nove ladje se še delajo. Za vse podrobnosti se obrnite na generalne agente.

Phelps Bros. & Co.

2 Washington St. New York, N. Y. ali pa na priznane agente v Z. D. in Canada

Lepe igre.

V zalogi imamo še nekaj iger, ki so jako lepe, dobre vsebine in pripravne posebno za manjše odre. Cena vsakemu zvezku je 15c, in osebe, ki naročijo spodaj omenjene igre, naj svoto takoj priložijo v pisnu. Sledeče igre so jako dobre in pripravne za manjše odre:

"Pokojni moj!", šaloigra v enem dejanju.

"Trnje in lavor", drama v 2 dejanjih.

"Srce je odkrila", vesela igra v ene mdejanju.

"Perzijski šal", šaloigra v enem dejanju.

"Stara mesto mlade", vesela igra v enem dejanju.

"Na kosilu bom pri svoji materi", žalostnovesela igra v enem dejanju.

"Prvi ples", komedija v enem dejanju.

"Idealna tašča", veseloigra v enem dejanju.

"Medved snubač" veseloigra v enem dejanju.

"Pri puščavniku", veseloigra v enem dejanju.

"V medenih dneh", veseloigra v enem dejanju.

"Srčna dama", veseloigra v enem dejanju.

Pri nas plačate lahko vse račune za plin. Prihranite si pot in odstotke.

ZADNJI ČAS.

Samo nekaj dnij imate še priliko, da lahko nakupite blago v resnici po najnižji ceni, ki je mogoča. Kdor še ni bil pri tej razprodaji, naj pride sedaj pogledat, da se prepriča, kako po ceni lahko dobi najbolj raznovrstno blago. Vprašajte svojega soseda, in on vam bo povedal cene našemu blagu. Ne pozabite, da traja razprodaja samo do 3. avgusta.

Vsaka gospodinja ima sedaj najlepšo priliko, da si za majhne denarje nakupi veliko dobrega blaga.

JERNEJ KNAUS 6129 ST. CLAIR AVE.

Čudna slabost.

Nekatere osebe so podvržene napadom čudnih slabostij, katerih vzrok si nikakor ne morejo raztolmačiti. Ta slabost pride naenkrat, brez svara ter naredi ljudje nesposobne za delo, trudne in obupane. Ta slabost je ponajveč krat posledica nerada prebavljivih organov. Lahko je želodec bolan, jetra ali odvajalni organi, mogoče je slaba kri, slabi živci. Take osebe mnogokrat poskušajo razna zdravila, kakor pilule, dekotke in močne likerje, toda brez vsakega uspeha. Oni potrebujejo ono izvrstno zdravilo, ki deluje na vseh prebavljivih organih.

Očisti celo telo in daje moč celemu telesu, daje bogato kri, regulira sistem.

To zdravilo, katero lahko rabijo vsi člani družine in katero bi morali rabiti v vseh slučajih, ko se ne počutite dobro, je dobro znano

Trinerjevo Ameriško GRENKO VINO.

To naravno zdravilo je narejeno iz grenkih zelišč in rudečega vina, ima obširno polje delavnosti, ker ima tako veliko zdravilno moč pri nerednosti prebavljivih organov, ki so podlaga zdravja celega telesa. To zdravilo bi morali rabiti pri:

Želodčnih boleznih in odvajalnih organov,

zaprtju in njegovi posledici, ponovnih glavobolih, revmatičnih napadih, nevralgiji in nervoznosti, mnogih ženskih boleznih, koliki in krčih, napetju in bruhanju.

in v vseh takih boleznih, kjer čutite zgubo apetita in kjer se ponavlja slabost telesa. Po lekarnah.

JOSIP TRINER, Importer in exporter.

1333-9 S. Ashland Ave.

CHICAGO, ILL.

Slovenska Dobrodelna Zveza

Ustanovljena 13. novembra 1910.

Glavni sedež: Cleveland, O.

Predsednik JOHN GORNIK, 6105 St. Clair Ave.
Podpredsednik MARTIN COLARIC, 1188 E. 61st St.
Tajnik, FRANK HUDOVERNIK, 1243 E. 60th St.
Zapisnikar JOHN JALOVEC, 1284 E. 55th St.
Blagajnik MIHAEL JALOVEC, 6424 Spilker Ave.

Nadzorniki:

ANTON OSTIR, 6030 St. Clair Ave.; FRANK ZORIC, 1365 E. 55th St.; MIHAEL WINTER, 6030 St. Clair Ave.

Porotniki:

ANTON AHČIN, 6218 St. Clair Ave.; FRANK ZIBERT, 6124 Glass Ave.

Pooblaščenec ANTON GRDINA, 6127 St. Clair Ave.
Vrhovni zdravnik J. M. SELISKAR, 6127 St. Clair Ave.

Vsi dopisi in druge uradne stvari, naj se pošiljajo na glavnega tajnika, denarne nakaznice pa na glavnega blagajnika.
Zvezino glasilo CLEVELANDSKA AMERIKA.

Iz urada gl. tajnika S. D. Z.

Ostanek blagajne z dne 31. marca 1912\$1.967.11

Dohodki

Krajevna društva poslala skupaj\$1.246.45
Polletni obresti, The Clev. Trust Co. 7.81
Polletni obresti, The Lake Shore Bank 26.82
Pomotoma neuknjženo 10

\$3.248.29

Izdatki od 1. aprila do 30. junija 1912.

Vrhovni zdravnik za preiskavo listin\$ 4.75
Clevelandska Amerika za tiskovine 11.25
Plača uradnikom za tri mesece 25.25
Umrtnina za Rozi Zakrajšek c. št. 336 dr. št. 2
A. Grdinatu kot zvez. pooblaščenca, katere svota se je naložila na obresti na Lake Shore Bank na otroke 300.00
Umrtnina za otroka Filip Ferjuc c. št. 24 75.00
Bolniška podpora 514.00

930.25

Čisti preostanek\$2,318.04

Prva glavnica na Lake Shore Bank\$1,524.76
Druga glavnica na Cleveland Trust Co.\$ 477.66
Na čekovni račun na Lake Shore Bank\$ 315.62

Denarja naloženega je....\$2,318.04

John Gornik, preds. M. Jalovec, blag. F. Hudovernik, tajnik
A. Ostir, Fr. Zorič, M. Wintar, nadzorniki.

V današnji številki "Glasila" je priobčen trimesečni račun, od 1. aprila do 30. junija, tega leta. Kakor je razvidno iz računov, je Slovenska Dobrodelna Zveza napredovala tekom zadnjih treh mesecev za \$350.93. Ta preostanek je za kratko dobo treh mesecev pri naši mladi organizaciji dovolj velik, posebno če pomislimo, da smo tekom treh mesecev splačali dve smrtnine, katere svota se mora tudi k preostanku zadnjih treh mesecev prišteti. Poleg tega se je pa izplačalo še \$14.00 bolniške podpore. V mesecu januarja, februarja in marca se je izplačalo podpore \$319.30, a v zadnjih treh mesecih pa za \$194.70 več kot prej.

Kakor je razvidno od zgorej navedenih podatkov, Zveza dobro napreduje. Dolžnost je torej vsakega člana in članice S. D. Z. da agira za napredek te krepke organizacije v Clevelandu. Drugo leto mestca oktobra se bo vršila druga konvencija, in pričakuje se najlepšega napredka.

Pripomniti moram še, da društveni uradniki bolj pazijo na bolnike, da so redno vsak teden dvakrat obiskani. Nekatera društva pošiljajo bolniške izkaznice napol spolnjena. V bodoče se ne bo več oziralo na take izkaznice, in društvo bo moralo samo trpeti pri plačilu bolniške podpore, ne oziraje se na to ali ono društvo. Enako je tudi z mesečnimi poročili. Ako kateremu tajniku ali tajnici ni kaj na jasnem, naj se obrne do mene, in drage volje bodem rad vsakemu pokazal to ali drugo stvar.

Tajnike in tajnice društev prosim, da naznanijo na glavni urad vedno vsako izvolitev novih uradnikov ali pa onih, ki menjajo svoja bivališča. Naznaniti se mora tudi takoj, ako član katerega društva umrje, da se mora takoj poslati mrtvaški list.

Članom S. D. Zveze naznanjam, da v slučaju, če imajo dobiti bolniško podporo, naj se vedno obrnejo na društvenega blagajnika istega društva, kamor spadajo. Tam se dobi bolniška podpora. Veliko članov je tudi takih, ki ne razložijo glavnih uradnikov od društvenih uradnikov, potem pa sprašujejo okoli, kje bodejo dobili bolniško podporo. Brate predsednike se prosi, da pri društvenih sejah razložijo take stvari. Bolniška podpora se nakazuje dvakrat na mesec, vsakega 10. in 25. v mesecu.

Člane društva št. 1. se opozarja, da naredijo vsje oporoke, ker glavni urad nima še od polovice članov oporok. Vedno se prosi na sejah in povdarja v listih, toda vse je zaman, člani ne čujejo storiti svoje dolžnosti. To je sedaj zadnji opomin. Ako člani tega ne bodejo upoštevali, se naredijo drugi koraki.

Z bratskim pozdravom Fr. Hudovernik, tajnik.

Trimesečni račun S.D.Z. od 1. aprila do 30. junija 1912.

Kraj in štev. društva	Dohodki						Izdatki	
	Vstopnina	Assesment članov	Assesment članic	Otroški oddelek	Potni prestopni list	Tiskovine	Bolniška podpora	Stupaj
Cleveland št. 1.	29.50	852.00		5.40	1.75	1.40	4.80	894.85
Cleveland št. 2	1.		67.20		.25			68.45
Cleveland št. 3	14.75	53.00		.15		.20	.80	68.90
Cleveland št. 4			22.20	7.60		.60		30.40
Cleveland št. 5	5.00							5.00
Nottingham št. 6	3.00					.20		68.20
Cleveland št. 7	3.00							68.65
	\$53.25	\$1,075.00	\$840.00	\$13.15	\$2.00	\$2.20	\$5.80	\$1,924.05
							\$14.00	\$1,938.05

DROBNOSTI.

Nesreča pri streljanju. Iz Berlinan poročajo: Na artilerijemskem strelišču pri Kummersdorfu se je v soboto zgodila velika nesreča. Neki vojak, ki je imel zbirati ostanke razstreljenih municij, je našel naboj, ki se še ni razpočil. Pobral je naboj ter ga vrgel na voz za ostanke municij. Naboj je eksplodiral ter ubil enega vojaka, dva težko ranil, tri pa lahko.

Osemetni učenec morilec. Iz Jassyja poročajo: V drugem razredu tukajšnje ljudske šole je dobil učenec Plisa najslabše izpričevalo, dočim je dobil njegov sosed Petrescu najboljšo. Ko je Petrescu pokazal svojemu tovarišu svoje izpričevalo, se je tako raztogotil, da je potegnil nož ter ga zarinil tovarišu v srce. Petrescu je bil takoj mrtve.

Angleške sufragetke. Iz Londona poročajo: V petek so poiskovali izvršiti atentat na notranjega ministra McKenna. Ko je vstopil minister v svojo pisarno, je zagledal za zagrinjalom posodo z eksplozivnimi tvarinami. Preiskava je dognala, da gre za popolnoma resen napad. Osumljene so sufragetke, ki je dalj časa groze, da bodo s silo nastopile proti notranjemu ministru in proti ministerstvenemu predsedniku.

Bivši vseučiliški profesor anarhist. Iz Krakova poročajo: Veliko senzacijo vzbuja aretacija bivšega vseučiliškega profesorja dr. Avgusta Wroblewskega. Obenem sta bila aretirana tudi dva delavca. Profesor Wroblewski je že dalj časa med delavstvom in vseučilišni delal anarhistično propagando, osumljen je, da se je udeleževal anarhističnih napadov na visoke državne osebe. Pri hišni preiskavi so našli mnogo obremenilnega materijala. Samoumorni bankirja. V Bartinghausenu se je umrtil banikir Ernest Traube. Vzrok so finančne težkoče.

Mali oglasi.

Hiša naprodaj, lot 40x140. Pripravno za prodajalno spredaj. Hiša ima 10 sob, jard. Proda se radi odhoda na farme. Proda se po najnižji ceni. Vprašajte pri John Srakar, 5405 Calcutta ave. Stop 116. (64)

Išče se soba brez hrane. Blizu Glass ave. Oglasite se pri John Majzelj, 6128 Glass ave. vogal Norwood.

NAZNANILO.

Ako ste namenjeni kupiti hišo ali farme, ne pozabite se oglasiti pri meni. Ako imate kaj za zavarovati, ne pozabite, da sem jaz najstarejši med Slovenci v tem poslu v Cleveland, O. Imam vse skušnje, kar jih je potreba pri mojem poslu. Radi cen zavarovalnine proti ognju ne obljubim nič, ker so cene različne po razmerju.

Joseph Zajec, 1410 E. 49th St. (67)

Hiša naprodaj, 5 sob, kopališče plin, lot 25x58. Cena \$1600. Plača se \$400 takoj, drugo na lahka odplačila po 5% obresti. Poizvedite pri August Kaušek, 6202 St. Clair ave. (67)

Grocerija na prodaj. Dela \$3000 prometa na mesec. Najlepa prilika za Slovence. Poizvedite takoj pri August Kaušek, 6202 St. Clair ave. (67)

Ženska za hišna dela dobi takoj stalno službo. Plača dobra. Vprašajte na 961 Addison Rd. (64)

Srbeče kožne nepravilike hitro olajša raba Severovega Zdravilnega Mila (Severa's Medical Skin Soap, in nadevanje je Severovega Mazila za kožne bolezni (Severa's Skin Ointment) če tudi so bili prej vsi drugi načini brez uspeha. Nobena druga zdravila ne dajo toliko olajšbe trpečemu bolniku, naj si bode star ali mlad in tudi ne tako hitro ali poceni. V vseh lekarnah. Cena Mila je 25 centov in Mazila 50 centov. Vprašajte za Severova W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia.

ZAHVALA.

Spodaj podpisana udova po Jos. Tolarju se najpriscrnejše zahvalujem Slovenski Dobrodelni Zvezi v Clevelandu, ki mi je tako točno splačala smrtnino po mojem ranjem soprogu in priporočam vsem rojakom v Clevelandu to prepotrebno Zvezo za Slovence.

Marija Tolar, udova.

Službo dobi dober brivec. Ima stalno in dobro delo. Oglasite se pri A. Kos, 16301 Waterloo Rd. Collinwood, O. Stop 119, Shore Line.

DOTA!

Kdor želi dobiti svojo doto ali dedščino iz stare domovine, naj se osebno ali pismeno obrne na Josipa Jarca, slovenskega javnega notarja, 1140 Norwood Rd. Cleveland, O. (66)

Dva fanta se sprejmeta na stanovanje brez hrane. Čedni prostori. Oglasite se na 1108 E. 63rd St. (63)

DELO!

Dobro delo dobi takoj šest mož v foundry, da pomagajo in opravljajo navadna dela. Stalna služba. Oni, ki se oglašijo, morajo razumeti angleško. Izučijo se posebnih del, kot "molding", topljenje rude in brušenje. Dobre plače. Oglasite se pri West Steel Casting Co. 805 E. 70th St. Cleveland, Ohio. (66)

Pozor Slovenci!

Društvo Lipa, št. 129 S.N.P. Jed. je znižalo pristopnino za \$1.00, torej je sedaj najlepša prilika za rojake v Clevelandu, posebno za one, ki živijo v "Zu-zenbergu", da pristopijo za samo \$3.50 k S. N. P. Jed., ki je danes ena najboljših Jedot, ki plačuje \$7.00 bolniške podpore in \$600 smrtnine za \$1.25 na mesec. Kdor želi pristopiti, naj se oglasi pri meni ali pa pri kakem drugem članu društva. Rojaki, ne odlašajte, ker to znižanje velja samo za 3 mesece do 1. novembra letos. Nihče ne ve, kdaj zbolil ali umrje.

Karol Penko, tajnik, 1390 E. 45 th St. (62)

V najem se odda soba s posteljno opravo za eno ali dve dekleti. Pripravno za šivilje. Poizve se v uredništvu.

\$10.00 nagrade

za ime in naslov ljudi, ki hočejo kupiti hiše, in če se hiša proda. Mi imamo 200 pocenih hiš naprodaj. \$3200 na 951 E. 70th St., 12 sob, za štiri družine, lot 40x178, rent \$36.00. Dalje \$2,500 na 1259 E. 61st. Za dve družine, lot na vogalu, blizu Superior. Potem \$2500 na 52. cesti, za dve družini, blizu Superior, lot 35x120. Lepa prilika na E. 32. cesti, 10. sob, za dve družine, skriljeva streha, lot 40x150, samo \$2550. Oglasite se pri McKenna Bros. 1365 E. 55th St. (64)

ANGLEŠČINA IN LEPOPIŠJE

potom dopisovanja.

Poučujemo že peto leto. Lahka metoda. Učite se lahko doma. Pouk traja do šest mesecev. Pišite po pojasnila še danes.

Slovenska Korespondenčna šola 1380 E. 40th Street, Cleveland, Ohio. (Star naslov: 6119 St. Clair Ave. S. B. 10. (64)

Soba se da v najem in sicer brez hrane. Oglasite se pri Jos. Znidarski, 1119 Addison Rd. (63)

Iščem svojega prijatelja Frank Zelnika, doma iz Turjaka na Dolenjskem. Povedati mu imam nekaj posebnega iz stare domovine. Kdor ve za njegov naslov, naj bo tako priazen in ga pošlje na Anton Železnikar, Box 612, Salida, Colo.

Delo dobijo takoj delavci v foundry. Stalno delo. Nobe-nega štrajka. Vprašajte takoj pri The Ferro Machine in Foundry Comp., Hubbard ave. in 66 St. Vzemite Broadway karo do 65. ceste potem pa korakajte do Hubbard ave.

Hiše naprodaj.

Hiša, osem sob, za dve družini, na 66. cesti, samo \$1800. Hiša osem sob, za tri družine na Norwood Rd. Rent na mesec \$22. Cena samo \$2300. Hiša na Bona ave. deset sob, dve družine, skriljeva streha, samo \$3300. Hiša na Homer ave. 10 sob, za dve družine, lepo urejen lot, samo \$3400. Hiša na Prosser ave. 7 sob, se lahko naredi za dve družini, velik lot, samo \$2200, in še 22 drugih hiš. Vprašajte pri John Zulich, 1197 E. 61st St. Tel. Princeton 1326 L. (69)

Evropski način zdravljenja bolezni.

Zdravljenje kroničnih bolezni, krvi, strupa, revmatizma, živčnih bolezni, nezmožnosti za spanje, zaprtje, oslabelega človeškega telesa, nosnega katarja, katarja v grlu, zdravljenje v grlu, zdravljenje pljuč, želodca in drugih bolezni, se vrši v našem uradu s pomočjo karlovških električnih kopelji, elektro-magneta, z vdihavanjem ozona, vibriranjem, X žarki in z vsemi drugimi metodami, ki se rabijo v slavnem karlovškem zavodu, kakor tudi v kopališčih v Emsu, Nauheimu in Francovih kopelji, kakor je priporočal profesor Riter von Bauer v Monakovem in profesor L. Thomas, Hofrath v Trebingu. Vse to zdravljenje dobite pri

Dr. L. E. SIEGELSTEIN

308 Permanent Bldg., 746 Euclid ave. Uradne ure: od 9. zjutraj do 4. popoldne, ob nedeljah od 10 do 12.

Najnovejše za rojake

Jedini naš rojak v Ameriki je dobil priznanje od vlade iz Washingtona, da ima najboljša zdravila kakršnih še ni bilo. Alpen tinktura, od katere v 3 dneh prenehajo lasje izpadati in v 6 tednih lepi, gosti lasje popolnoma zrastejo in ne bodo več izpadali in ne sivi. Alpen pomada, od katere moškim v 6 tednih krasni brki in brada popolnoma zrastejo in ne bodo odpadli in ne sivi. Revmatizem, kostbolj, trganje v rokah nogah in križicah, vam v 14 dneh popolnoma odpravim. Vsakovrstne rane opekline kurja očesa, bradovice, potne noge, ozeblina in vse druge slične bolezni se pri meni hitro ozdravijo. Cenik pošljem za stonj ali pa pridite osebno.

JAKOB WACHČIC, 1092 E. 64 Street, CLEVELAND, OHIO.

HIŠE NAPRODAJ.

Naprodaj imam vsakovrstne hiše in lote v Clevelandu, v Collinwoodu in Newburgu. Hišo lahko kupite od \$1600 naprej. Imam tudi lote naprodaj v Rockportu kjer je nova slovenska naselbina. Farme naprodaj blizu Clevelanda, prav poceni. Zavarujem hišo in vse drugo proti ognju po najnižjih cenah in pri najboljših družbah. August Kaušek, 6202 St. Clair ave. (66)

Vi se bode te čudili

kako velike koristi za človeško zdravje je

Father Kneipovo grenko vino

To grenko vino je eno najboljših, kar jih je bilo dosedaj narejeno. To grenko vino je narejeno iz najboljših gorskih zelišč in korenin, raditega najboljšo zdravilo za notranje bolezni. Ne bomo nadalje govorili o tem vinu, ker kdor ga bo poskusil, se bo sam prepričal o njega pristnosti.

Zahtevajte Kneipa!

katerega dobite po najboljših lekarnah in gostilnah. Varujte se ponarejanja. Pravo Kneipovo grenko vino ima na vsaki steklenici natisnjeno sliko, kakor jo vidite tukaj zgoraj. Ako ga vaš gostilničar ali lekarnar še nima v zalogi, pišite nam, ker smo mi edini glavni založniki in razprodajalci Kneipovega vina.

Prvo Slovenska družba

THE OHIO BRANDY DISTILLING CO.

6102-04 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio

Največja slovenska trgovina in pogrebni zavod.

Razdeljena v dva dela in v polni meri s najfinjšimi pripravami preskrbljena. Trgovina za nakup pohištva, orodja, premos, posode, barve, stekla in drugo. Pogrebni zavod je s najfinjšimi pripravami preskrbljen. Mi preskrbujemo najopre v avtorizirani ambulanci in fine kočije. Trgovina odprta vsi dan. Se priporoča vseh Slovencev in slovenskim društvom.

Tel. Princeton 1881. BELL EAST 1881. A. GRDINA, 6127 ST. CLAIR AVENUE.

JOHN GORNIK, SLOVENSKI KROJAC

6105 St. Clair Ave. Priporočam se vsem rojakom v nakup lepih, modernih in trpeh-nih spomladne in letne obleke ter sukenj. Prodajam obleke po meri in že narejene. Priporočam se slavnim društvom v noutravno uniform in izvršujem vse druga krojaška naročila. Priporočam tudi svojo veliko zalogo vseh možkih potrebščin. EDINI ZALOŽNIK VSEH SOKOLSKIH POTREBŠČIN. Tel. Princeton 2402 W. SVOJ K SVOJIM!

JOSIP ŽELE, SLOVENSKI POGREBNIK

Priporoča se slovenskemu občinstvu, da ga poseti ob vsaki priliki. Pogrebni zavod je izvrstno preskrbljen z najfinjšo opravo in finimi kočijami. Zaloga pohištva, želez-nine, posode, barve stekla itd. Odprto noč in dan. JOSIP ŽELE, 6108 ST. CLAIR AVE.

J. S. Jablonski,

SLOVENSKI FOTOGRAF.

6122 ST. CLAIR AVE. N. E.

Izdeluje slike za ženitbe in družinske slike, otroške slike, po najnovejši modi in po nizkih cenah. Za \$3.00 vrednosti slik (en ducat), naredimo eno veliko sliko v naravni velikosti zastonj. Vse delo je garantirano.

OGENJ! Zavarujte se proti nezgodam! OGENJ!

Pri slovenskem zavarovalnem agentu

Kje? A. Haffner-ju

Zavarujem hiše, pohištvo, steklene lize (plate glass) blago, okladišča (stock) vseh vrst, konje, voze, ter sploh vse kar vam more kak tujec zavarovati.

POSEBNOST! Kadar ne selite, ne pozabite premeniti naslova na zavarovalni polici, ker v slučaju ognja bi ne dobili odškodnine, zato valja tudi kadar oddate ponast komu drugemu. Da si pribavite ta in nepotrebnih stitov priidite k meni in jaz vam uredim vse potrebno in zastonj. Vse informacije glede zavarovalnine zastonj. Oglasite se pri meni prej ko oddate zavarovalno kakšno tujci. Se priporočam rojakom. — Na uradu Cleveland Trust Co. St. Clair in 40. ceste od 8. ure zjutraj do 8. ure zvečer.

A. HAFFNER, 6102 St. Clair Ave. W. 12. nadstropje.

Po poti napredka.

Zadnjič smo govorili o šesti točki nove državne ustave za Ohio. Ta točka nam govori o direktni ljudski postavodaji, ali kakor bo na volivcem tiketu za pisano: Initiative and Referendum.

Ako državna postavodaja naredi kako postavu, se ta postava lahko ovrže, če šest odstotkov volivcev tako zahteva, toda ne prej kakor dvajset dni potem, ko je bila postava narejena. Postave pa, ki se tičejo davkov, javna varnost, denarja za javne zavode, javnega zdravja in miru, take postavu pa stopijo t. k. v veljavo. Toda inicijativa in referendum se ne more nikdar voliti v svrhu, da bi se k. m. u. cenila osebnost, če ni poravnal davkov, ali če se hočejo dvigniti kakšni novi davki.

Vsakemu mestu je dovolje no, da upelje enake postavu kot jih ima država Ohio.

Kar smo dosedaj omenili o tej stvari, je glavno in najbolj važno. Radi šeste točke bodejo nastali največji spori in najbolj živahne debate. Naše stališče glede inicijative in referenda smo že tolikokrat kaj jasno poudarjali, da ni treba še enkrat ome- ojnati. Mi smo s to šesto točko prav popolnoma zadovoljni, in vsak, kateremu je kaj mar za to, da se ljudstvo vlada, mora biti zadovoljen s tem. Kdor ne- če, da bi razni politični bosu ne- prestano drli narod, ta naj voli za šesto točko amandementa in sicer ravno tako kakor je nare- jena, brez spremembe. Ta točka bo prinesla obilo dobrega celi državi. Pogledimo, kaj še drugi pravijo o tej točki: Oni ljudje, ki se živijo samo od tega, da derejo ljudstvo, bodejo seveda silno nasprotovali tej točki. Govorili bodejo, da na- stane radi referenda in inicija- tive upor in revolucija v državi. To pa raditega, ker se bo poli- tičnim in trusovim velikonom vzela vsa oblast iz roke, delati postavu, in se bo ta oblast dala naravnost ljudstvu. Ljudski sle- parji hvalijo sedajno ustavo kateri je dovolila večina voliv- cev, in s tem priznajo dober razum ljudstva. Sedaj pa, ko dobi ljudstvo pravico, da samo dela postavu, sedaj pa ljudski sleparji ne vrjamejo več v zdrav razum ljudstva. S tem so prišli v nasprotje njim sa- mimi, ker bo nova ustava trdna bramba ljudskih pravic in bo naredila konec odiranju in sle- parenju. Postavodaje, ki so iz- brane in vladane od velikih kor- poracij, se branijo narediti take postavu, ki bi bile ljudstvu v korist. Če pa postavodaja na- redi postavu, ki je ljudstvu v korist, tedaj pa pridejo sodniki, ki so ravno tako izbrani od ve- likih kapitalistov, in v proglasijo postavu za neveljavno. Ta na- vada je dosedaj zavirala ves napredek, sedaj pa, ko ima lju- dstvo pravico ustavo delati bo vse to zginito. Po pravici je tr- dil Roosevelt, da so vse najviš- je sodnije vsake države prave izdajalke ljudskih pravic, toda Roosevelt ni znal dobro predla- gati, kako se naj to zlo odpravi. Pravo pot je zadela nova u- stava države Ohio. Če bo na primer dosedaj naprej v državi Ohio kak sodnik proglasil do- bro postavu za neveljavno, te- daj pa ima ljudstvo pravico priti skupaj in reči: "Dobro, ako je postavu neveljavna, jo bomo pa mi veljavno nare- dili!"

Kar se tiče končno referen- da in inicijative, so storjeni vsi koraki, da se ne boode nikomur godila krivica. Če hoče ljudstvo postavu, mora vprašati najprvo državno postavodajo, in šele te- daj, če postavodaja brani nare- diti postavu, tedaj ima ljudstvo pravico samo o tem odločiti. Postavodaje bodejo toliko časa sleparske in podkupljene, do- kler se ljudstvu ne da pravico vso sleparijo in podkupljenost odstraniti. Vsakemu je znano, da je bilo letos in lansko leto obsojenih več postavodajalec in senatorjev radi podkupljeva- nja. Morali so iti v ječo. In ravno ti ljudje so bili največji nasprotniki referenda in in- cijative. Seveda, gluha vrup štiti- la.

Zatorej pa svetujemo vsem

volivcem, da naredijo pri točki 6, križ na onem mestu, kjer je prostor in beseda "Yes". S tem bo ljudska postavodaja odobre- na in ljudstvo se bo samo vla- dalo, ker je zrelo za to.

TRETJI DEL.

Moč postavodaje.

Prvih šest točk govori o ljudski pravici delati postavu. Odsedaj naprej se pa govori o moči, katero ima postavoda- ja. Pojdimo hitro naprej.

Točka 7. Ta točka daje dr- žavni postavodaji pravico pri- rediti zaslišanja, k katerim se lahko prisili priče, da morajo priti. Dosedaj ni hotel noben sodnik dovoliti državni posta- vodaji, da bi smela odrediti za- slišanja in poklicati priče pre- se. Zato se je morala ustaviti marsikaka obravnava velikih sleparjev, ker postavodaja ni imela nobene pravice nad nji- mi. Ta točka bo torej odpravila varstvo, katerega so dosedaj uživali sleparji in goljufi. Na- šim volivcem priporočamo, da volijo za sedmo točko "yes".

Točka 8. Ta točka jemlje gu- vernerju nekoliko njegove mo- či. Dosedaj je taka navada. Ako državna postavodaja sprejme kako postavu, jo mora guverner podpisati, ker sicer ni postavu. Ako pa guverner prekliche tako postavu, mora državna postavodaja še enkrat o njej glasovati, in je spreje- ta šele tedaj, če dve tretini se- natorjev in državnih zastopni- kov za njo glasujejo. Odsedaj naprej pa ne bo treba več dve tretini glasov, pač pa samo tri- četine. Na primer: Ako šteje zbornica poslancev državne po- stavodaje v Columbusu 120 mož, tedaj je moralo po stari postavi 80 mož, ki so glasovali za tako postavu, katero je gu- verner prepovedal. Po novi po- stavi pa jih bo treba samo 72 in postavu bo sprejeta. Ker smo mi mnenja, da postavo- daja, kjer sedi veliko mož, več- ve, kakor pa sam guverner, te- daj je tudi ta točka dobra, ker jemlje guvernerju nekoliko pra- vice vetiranja. Tudi ta točka naj se voli za "yes".

Velike važnosti je točka 9. Ta točka govori o pravicah po- stavodaje. Po tej točki bi ime- la državna postavodaja pravi- co izdati postavu, ki zagotavlja delavske plače. To je silno do- bra odredba, in vsak delavec, vsak, ki je prijatelj delavca, bi moral voliti za to postavu.

Ta nova postavu je potrebna da se dnevnim delavcem, ro- kodelcem in drugim preskrbi njih plača, katera se je dose- daj iz raznih vzrokov več vtr- gaval. Dosedaj so sodnije od- rekale postavodaji delati take postavu. Za točko devet naj se torej voli.

Dalje prihodnjič.

Doma.

Ivan Stukelj.

Človek preživlja in ponavlja svoje življenje zopet in zopet — v spominih.

Jesen je poskrila iz prirode vso žarovitost in pestrobojni čas in nad seboj razpela sivo, oblačno, mežavno nebo. Nasto- pila je ona hladna doba z vso svojo melanholijo. Duša se te- daj tako rada zataplja v svoje posebne misli...

Oživilo so mi mahoma spo- mini, čemu, zakaj, sam ne vem. Tedaj pa se mi je v srcu po- rodilo neodoljivo hrepenenje, da zopet vidim svojo rodno zemljo.

Torej domu! Skoraj dvakrat desetletje je šlo prek moje glave ter mi že precej pobelilo lase, odkar ni- sem stopil na domača tla.

Domu! Pri tem sklepu mi je zatre- petalo srce. Čutilo je, da bo tr- pelo. Zalovalo bo po preminilih dneh radosti in bridkosti pa bo prežilo še enkrat.

A duša se mi je ojunčila. S krepko roko sem prijel za potni les. Od mesta, kjer sem se ravno ustavil, mi je bilo potovati ne- kaj nad dva dni do rojstnega kraja, majhnega trga na Slo- venskem.

Popotni vtiski so mi mimo

duše, kakor človeku, ki ima od- praviti samo eno veliko skrb. Zname gore, holmi in doline, polja, loke in sela so mi že pri- hajali nasproti.

Potovanje je šlo h koncu! Samo še eden velik čestni o- vinenk in na obzorju se je raz- grnil pogled na mojo domačijo s prijazno cerkvijo na holmu.

Oni balzamični vzduh doma- čega kraja mi je že zavejaval naproti. Nekdaj v mladosti po- daljši odsotnosti se mi je pri- povratku k domu srce širilo in prsa so ga potegovala v se v polnih požirkih, a sedaj so se mi stiskala.

Srečavamo me že ljudje, ki se mi zde znani. Čudno, človek živi v iluziji, da znanci izza- mladnih dni imajo še iste obraze, kakršne so imeli, ko so se nam vtisnili v spomin, ne misleč na to, da je tudi one dohitela sta- rost. Zato se stari znanci tako težko spoznavajo po dolgih le- tih. Tako se mi je tudi sedaj godilo. Ozirali so s eza menoj, a zopet dalje odhitevali po svo- jih opravilih.

Slednjič pa je prišel rojak, ki me je spoznal in ogovoril. "O dober dan, Ivan! Komaj sem te spoznal. Postarala sva se, osivela! Leta hitro teko..."

"In nas stiskajo!" sem hitro dostavil.

Znancve oči so se uprle v me, kakor bi zaznale v meni srčno bolelost. Povesile so se, a zopet se dvignile, zrlle so na me pomilovalno.

Po menjavanju nekaterih vprašanj in odgovorov sva se poslovila. Poprosil me je, naj ga posetim.

In odšel je po svojem oprav- ku.

Stopal sem dalje, a noge so mi postajale čimdalje bolj tru- dne, kakor bi se mi zalivale s svincem.

Zdaj mi je še z večjo močjo sililo nasproti trpko vprašanje: "Čemu, pokaj si prišel? Tvoj dom je last popolnoma tujih ljudj. Zakaj si daš trgati srce brez potrebe?"

Najsrečnejši trenutki so mi potekali v očetovem domu. Tu mi je bilo nekdanj kraljestvo mojih misli, želja in nad. A šel sem iskat sreče v tui svet, ter pustil, da je kraj moje mlado- stne sreče prišel v tujo last.

Toda duša se mi je ojunčila iznova in v prestopil sem prag rodne krova in predstavil sem se njegovim sedanjim last- nikom. Izrazil sem skromno že- ljo, da mi dovolijo samo nekaj trenutkov bivanje v nekdanj do- mači hiši. Začuden so me po- gledovali, kakor bi mi z obraza hoteli čitati vso bolelost mojega srca, ki se je v tem trenutku širilo in krčilo hoteč prebiti prsno steno. Zbirati sem moral vse svoje moči in s smehljan- jem na ustnih sem zatajeval te bolečine.

Nemirno so mi begale oči sementertje, s plahim srcem so iskale to in ono. Nič domačega, nič pristrčnega, vse tako tuje se je odbijalo od teh sten.

Tam v kotu, kjer je nekdanj teekla zibelka, stoji sedaj sta- rinska omara.

Podoba Matere božje, toli- kanj česčena od moje mame, ni več visela na steni. In ž njo je izginila tudi nje rdeča sve- tilka z brlečo lučko...

Govoril sem vsakdanje stva- ri. Duh pa se mi je oddaljeval vedno bolj kakor človeku, ki ga napada omedlelica.

Dozdevalo se mi je, da se mi tla zamajejo pod nogami.

Polaščala se me je omotica bolj in bolj. Dvignil sem se za odhod. Poslavljal sem se z na- vadnimi laskavimi izrazi, s smehljanjem na ustnih, a srce mi je ječalo. Siliti sem se mo- ral, da sem dobil sigurne ko- rake.

Stopivši na prosto, sem šele čutil, trdna tla pod nogami. Nameril sem pot na bližnji hol- mec, odkoder je tako ljubeč razgled po dolinici. Od kraja se mi je dozdevalo, da stopam prvič po teh potih in ste- zah, tako sem se bil odtujil do- mačemu svetu. A polagoma so se mi vzbujevali mladostni spo- mini. Raznoliki kamni, pečine, grmovja in drevesa ob potih so me pozdravljali kot starega znanca. Dogodki iz otročjih let, že zdavnaj zabrisani, so zopet oživeji.

Oprši se na palico dvignil sem glavo ter se naslajal ob

tem pogledu. Pred očmi se mi je pričarala cvetoča pomlad, žarno poletje, pestra jesen, le- skeča zima z vsemi igrami, o- troškimi dejanji in pripetljaji.

In vse slike so mi bile tako bajno lepe. Zaklopil sem oči, odprl jih zopet in vse te kra- sote ni bilo več. Tako je prošla tudi moja mladost, kakor tre- nutek, sladek sen...

Predramil se mis iz svojega zamisljenja. Se eden pot me je čakal — bridek in težek, k grobu mojih starišev...

In nastopil sem ga!

Solnce je zatonilo, le medla, večerna zarja na zahodu je prošinjala sivo nebo, vse dru- go se je zagrinjalo v mrak, ko sem stopil na pokopališče.

Tu ob cerkvenem zidu sta grobova mojih roditeljev.

Slabost sem začutil v nogah in naslonil sem se na obzidje. Tukaj torej počiva prah onih bitij, ki sta me edini na vsem božjem svetu ljubili — iskreno, nesebično. Pred očmi mi je sto- pilo njih življenje, polno truda, dela, morečih skrbi vse za njih otorke, ki sedaj tavajo po sve- tu...

Na sto in na tisoče korakov so storili zame, a jaz jim nisem mogel žrtvovati niti onih ko- rakov, da bi jih bil pospremil k poslednjemu počitku, tako tr- dno me je držal v svojih ro- kah tuji svet...

Zatopil sem se v žalne misli in duša je iskala bitij mojih roditeljev na onem svetu in na- šla ju je. Kako prisrčno spo- znanje je bilo to! V objemu sem čutil njih topli dih, utripanje njih src. Pred dušo pa so se mi zvrstili prestopki, žalitve, zmote, pregreški in grehi na- pram njima. Tedaj pa sem ju prosil odpusčenja. Dobil sem ga in to odpusčenje je bilo neizrečno lepo, iskreno, plemeni- to!

Pod nogami sem začutil zo- pet zemljo in koleno je zdrk- nilo na tla. Zatopil sem se v gorečo, a brezbesedno molitev.

Dvignil sem se in potolažen zapustil kraj večnega miru ter se podal na prenočišče.

Medlo jesensko solnce je prodrlo skozi okna, posijalo mi na obraz ter me prebudilo iz spanja. Kakor v sunku se mi je dvignila glava. Zdlanjo sem potegnil prek čela, bilo je ro- sno od potu in lasje so mi bili prilepjeni ob sencih in na čelu. Zastrmel sem v jutranjo svetlo- bo.

V tem trenutku nisem znal, ali sem v resnici potoval domu ter prehodil ta križev pot, ali so samo le sanje. — Edino le to sem vedel in čutil, da mi je duša silno — trpela...

Glava mi je omahnila nazaj v zglavje, oči pa so mi zalile solze — žehteče in pekoče...

Če skrbite za zobe, skrbite za zdravje.

Več let skušnje in naj- boljši aparati mi omo- gočijo, da lahko oprav- ljam vsa zobozdrav- niška dela po najnižjih cenah. Vse delo je ga- rantirano. Zobje se derejo brez vsake bole- čine.

Dr. I. S. Rubin
ZOBOZDRAVNIK

5506 ST. CLAIR AVE.
blizu 55. ceste.

Odprto svečer do 8:30

Tel Cent. 3974 W.

Najboljši naročnik je oni, ki vestno vselej prebere ves list, ga priporoča drugim in vselej ob času ponovi naročnino. Ali ste jo že plačali?

Tisoče in tisoče rojakov be- re "Clevelandsko Ameriko". Ali ste tudi vi med njimi, ali ste zvest naročnik lista?

Kdor ima hišo ali lot napro- daj, naj poskusi z oglasom v našem listu. Kmalu se bo ogle- dil kupec.

Kadar iščete svojega prija- telja, sorodnika ali znanca, pa ne veste kje je, pridite k nam ali pišite nam, da denemo v list. Ker je "Clevelandska Ameri- ka" razširjena po vseh mestih, se bo prijatelj kmalu dobil. Ce- na takemu oglasu je \$1.00 za petkrat.

SAMPLE OF OFFICIAL BALLOT.

Special Election, Tuesday, September 3, 1912.

Amendments to the Constitution.
To vote FOR any amendment place a cross mark in the blank space to the left of the word "Yes" opposite the title of such amendment.
To vote AGAINST any amendment place a cross mark in the blank space to the left of the word "No" opposite the title of such amendment.

1	YES	Art. I, Sec. 5.
	NO	Reform in Civil Jury System.
2	YES	Art. I, Sec. 9.
	NO	Abolition of Capital Punishment.
3	YES	Art. I, Sec. 10.
	NO	Depositions by State and Comment on Failure of Accused to Testify in Criminal Cases.
4	YES	Art. I, Sec. 16.
	NO	Suits Against the State.
5	YES	Art. I, Sec. 19a.
	NO	Damage for Wrongful Death.
6	YES	Art. II, Sec. 1, 1a, 1b, 1c, 1d, 1e, 1f and 1g.
	NO	Initiative and Referendum.
7	YES	Art. II, Sec. 8.
	NO	Investigations by each House of General Assembly.
8	YES	Art. II, Sec. 16.
	NO	Limiting Veto Power of Governor.
9	YES	Art. II, Sec. 33.
	NO	Mechanics' and Builders' Liens.
10	YES	Art. II, Sec. 34.
	NO	Welfare of Employees.
11	YES	Art. II, Sec. 35.
	NO	Workmen's Compensation.
12	YES	Art. II, Sec. 36.
	NO	Conservation of Natural Resources.
13	YES	Art. II, Sec. 37.
	NO	Eight Hour Day on Public Work.
14	YES	Art. II, Sec. 38.
	NO	Removal of Officials.
15	YES	Art. II, Sec. 39.
	NO	Regulating Expert Testimony in Criminal Trials.
16	YES	Art. II, Sec. 40.
	NO	Registering and Warranting Land Titles.
17	YES	Art. II, Sec. 41.
	NO	Abolishing Prison Contract Labor.
18	YES	Art. III, Sec. 8.
	NO	Limiting Power of General Assembly in Extra Sessions.
19	YES	Art. IV, Secs. 1, 2 and 6.
	NO	Change in Judicial System.
20	YES	Art. IV, Secs. 3, 7, 12 and 15.
	NO	Judge of Court of Common Pleas for Each County.
21	YES	Art. IV, Sec. 9.
	NO	Abolition of Justices of the Peace in Certain Cities.
22	YES	Art. IV, Sec. 21.
	NO	Contempt Proceedings and Injunctions.
23	YES	Art. V, Sec. 1.
	NO	Woman's Suffrage.
24	YES	Art. V, Sec. 1.
	NO	Omitting word "White."
25	YES	Art. V, Sec. 2.
	NO	Use of Voting Machines.
26	YES	Art. V, Sec. 7.
	NO	Primary Elections.
27	YES	Art. VI, Sec. 3.
	NO	Organization of Boards of Education.
28	YES	Art. VI, Sec. 4.
	NO	Creating the Office of Superintendent of Public Instruction to replace State Commissioner of Common Schools.
29	YES	Art. VIII, Sec. 1.
	NO	To Extend State Bond Limit to Fifty Million Dollars for Inter-County Wagon Rds.
30	YES	Art. VIII, Sec. 6.
	NO	Regulating Insurance.
31	YES	Art. VIII, Sec. 12.
	NO	Abolishing Board of Public Works.
32	YES	Art. XII, Secs. 1, 2, 6, 7, 8, 9, 10 and 11.
	NO	Taxation of State and Municipal Bonds, Inheritances, Incomes, Franchises and Production of Minerals.
33	YES	Art. XIII, Sec. 2.
	NO	Regulation of Corporations and Sale of Personal Property.
34	YES	Art. XIII, Sec. 3.
	NO	Double Liability of Bank Stockholders and Inspection of Private Banks.
35	YES	Art. XV, Sec. 2.
	NO	Regulating State Printing.
36	YES	Art. XV, Sec. 4.
	NO	Eligibility of Women to Certain Offices.
37	YES	Art. XV, Sec. 10.
	NO	Civil Service.
38	YES	Art. XV, Sec. 11.
	NO	Out-Door Advertising.
39	YES	Art. XVI, Secs. 1, 2 and 3.
	NO	Methods of Submitting Amendments to the Constitution.
40	YES	Art. XVIII, Secs. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 and 14.
	NO	Municipal Home Rule.
41	YES	Schedule of Amendments.
	NO	

Intoxicating Liquors.
To vote FOR license to traffic in intoxicating liquors place a cross mark in the blank space to the left of the word "Yes" opposite the words "For license to traffic in intoxicating liquors."
To vote AGAINST license to traffic in intoxicating liquors place a cross mark in the blank space to the left of the word "No" opposite the words "Against license to traffic in intoxicating liquors."

For License to Traffic in In- toxicating Liquors.
Against License to Traffic in Intoxicating Liquors.

This Is the Form in Which the Work of the Constitutional Convention Will Be Submitted at the Election Tuesday, Sept. 3, 1912.

Next Week This Paper Will Carry a Convention Supplement Explaining Each Amendment.

DELO!

Takoj dobi 100 delavcev delo pri zgradnji nove velikanske tovarne Lake Shore in Mich. So. železnice. Oglasite se takoj pri Anton Bobek ali Jos. Smith p. d. Kastelic, 6104 St. Clair ave. (62)

DELO!

Iz stare domovine.

KRANJSKO.

Silna nevihta. Iz Ambrusa. V nedeljo 14. julija popoldne okrog 4. ure smo imeli grozen vihar s točo. Med nevihto je strela udarila v Višnjah v neko hišo, pod katero je tudi hlev, in ubila 8 letnega fanta, enega vola in eno kravo. Užgala se je tudi streha, katero so pa pogasili. Vihar je lomil lpe, razkrival strehe. V Primčevsi je porušil kozolec s štirimi okni. V cerkvi je napravil tudi veliko škodo. Odprla so se okna, katera je vrgel na tlak. Pometal je cvetlice z oltarjev in podobne, križev pot pa toliko, da je še obvisel na zidu. Bil je po cerkvi polno ometa in vode. Naprosene so bile že žernice za žetev pšenice, sedaj pa bo bomo kosili. Po polju je vse silno lepo kazalo. Takega viharja in toče ne pomnijo niti najstarejši ljudje.

Ogenj in nevihta. Krka, 15. julija. V nedeljo, dne 14. julija, v nedeljo, dne 14. julija popoldne je pridivila od Zatičnice k nam silna nevihta z močnim nalivom. Vihar je porušil kozolec na Muljavi, v Lesah in v Zagradcu. Oves je poleg koruze leži potrt na tleh. Na Krki je med nevihto udarila strela v Rebolov kozolec, ki je s senom vred porušil do tal. Škode je nad 2000 K. Pogorelec je bil zavarovan. Ob pogledu na potro turščico, ki je tako lepo kazala, se solzi marsikatero oko.

Rezultat ljudskega štetja iz leta 1910. Dunaj, 17. julija. Po definitivnem rezultatu ljudskega štetja z dne 31. januarja 1910 je štela Ljubljana 41.727 prebivalcev. Izmed teh je bilo 33.466 Slovencev, 5950 Nemcev, 389 Čehov, 95 Hrvatov in Srbov in 290 Italijanov.

Ljubljanska okolica je štela 51.699 prebivalcev. Med temi je bilo 50.034 Slovencev in 1184 Nemcev.

Celje je štelo 6919 prebivalcev, med temi je bilo 2027 Slovencev in 4625 Nemcev.

Marihor je štela 27.994 duš, med temi 22.153 Nemcev in 3823 Slovencev.

Ptuj je štela 4625 prebivalcev, med temi samo 602 Slovencev (?) in 3672 Nemcev.

Celovec je imel 28.911 prebivalcev, med temi Slovencev 1761, Nemcev pa 25.82.

V Pulju je bilo 70.499 prebivalcev, med temi 3524 Slovencev, 16.443 Hrvatov, 30.902 Italijanov in 9046 Nemcev. V tem mestu so torej Italijani v manjšini.

Gradec je štela 151.781 prebivalcev, med temi samo 1050 Slovencev.

Zakladi v Ljubljani. 16. julija so našli delavci v Ljubljani šestdesetv samokres in "Sokolov" nabiralnik, kateri je bil pred letom ukraden v neki tukajšnji restavraciji. Našlo se boje brčkone še marsikaj, kar pa bo nedvomno poskrto ali prodano, kakor se je mislilo storiti s samokresom.

Utopljena. so potegnili 16. julija popoldne iz Save v Mednu nad Sent Vidom. Dogalo se je, da je to 36 letni železniški delavec Franc Kiber s Svetja pri Medvodah, stanujoč v Gorenji vasi pri Retačah. Reče je bil vsled neke bolezn v glavi nekoliko zmešan, ušel je v soboto zjutraj ob 3. z doma, in od tedaj ga ni bilo več videti.

Morilec — alkohol. Iz St. Vidja nad Ljubljano: Mizarški pomočnik Jože Novak je že od nekdaj rad srkal žganje. V pondeljek se ga je tako navlekel, da je celo popoldne ležal za vizmarškim kolodvorom; zvečer je šel domov in celo noč tožil, da ga žej. Po groznih mukah je izdihnil.

Druga letošnja žrtev Krke. Dne 13. julija so se kopali v Krki za moško bolnico bolnišnični uslužbenec pek Franc Pliskar, vrtnar Janko Jemec, hlapec France Belčan ter vratar, Jakob Gnidica, ki opravlja v bolnišnici tudi krojaška dela. Gnidica je znal kaj slabo plavati, zato se je bil privzel v

pomoč desko, ki se mu je nenadoma izmuznila izpod života. Gnidica je takoj zlezl navpično na dno Krke. Gimnazijec Julij Gregorec ga je ptoegnil iz Krke, toda bilo je že prepozno. Vsi poskušajo oživiti tega 24 letnega mladeniča so ostali brezuspešni. To je letos že druga žrtev Krke. Kakor je že znano, se je vtopil letos dne 12. junija četrtošolec Anton Koporec.

Sama sta si jemala pravico. Pri zgradbi belokranjske železnice v Labinu dela tudi čez 70 let stari, a še krepki Mirko Božičević s Hrviškega. Stanovalec je nekaj časa pa pri Francetu Klemenciču, vendar ni plačal stanovanja-nikjer nič, ker mu denar ne gre rad izpod palca. Roethel in Klemencič sta ga opetovano terjala, toda govorila sta vedno gluhim ušesom. Dne 8. julija pa sta ga pričakala, podrla na tla, ga vlekla na polje ter sta mu hotela siloma vzeti toliko denarja, kolikor jima je bil dolžan. Ker se je pa Božičević krepko branil, pravita Roethel in Klemencič, da mu sploh nista mogla ničesar vzeti. Božičević pa trdi, da sta mu vzela dinarico z vsem denarjem, ki ga je bilo nekaj nad 60 kron. Resnico iščejo.

Posilstvo in umor. Pri trgovcu Valetu v Setnjaneju je baje služil za vajenca nek okoli 17 let star deček. Dne 13. julija je baje posilil neko štirinsajstletno deklico, jo potem zadavil in sunil še dvakrat z rožem v prsi. Truplo je skril potem v seno. Ker je kapa kri skozi strep, so prišli zločinu na sled in so vajenca zaprli. Njun h imen še ni bilo mogoče poizvediti.

Vlcm v Zagorici. V hišo Jožefa Bartelja iz Zagorice so dne 6. julija vlomili neznani storilci in odnesli iz zaklenjene omare tri bankovce po 100 K. Sum leti na nekega Stefana Prešička, ki je malo popreje po hišah v ki je nekaj dni prej dele v Karteljevem pri Mirni peči kot dninar, potem je pa nenadoma nekam izginil.

Vtopila sta se. Dne 8. julija je kuhala proti popoldnevu kosilo Ana Pavlin iz Polhovice pri St. Jerneju. Okrog nje si je dal opraviti njen, nekaj že leto star, sinček Janko, ki je šele shodil. Mati ni zapazila, kdaj se je izmuzal sinček iz veže. Ko je bilo, treba iti h kosilu, ga je šla iskati in ga našla vtopljenega nedaleč od domače hiše v neki luži. Mati se je tako vstrašila, da se je onesvestila. — Dne 12. julija pa sta delala na polju zakonska Alcijz in Marija Može iz Gorenjih Kamenc pri Pečini. S seboj sta imela petletno hčer Marijo, dočim sta bila pustila v hiši dva mlajša otroka. Proti večerju posijeta staraš hčerko Marijo domov pogledat k malim otrokom. Deklece je odšlo, vrnila se pa ni. Ko pridejo stariši domov, ne najdejo hčere. Grejo jo iskati ter je šele pozno zvečer dobe v bližnjem ptočku utopljeno in sicer komaj kakih 400 korakov od tam, kjer sta delala po dnevu oče in mati. Deklece je bilo baje zelo pametno in mirno.

STAJERSKO.

Požar. Pri Sv. Petru pod Mariborom je zgorelo v eni zadnjih noči gospodarsko poslopje Al. Veiceja. Zgorel je tudi en vol, tri svinje in vsa perotnina. Nazadnje se je ogenj lotil še hiše in jo uničil.

Ponesrečeni rudar. V Trbovljah se je ponesrečil rudar F. Učaker. Padla mu je velika kruda premoga na desno roko in mu jo zmečkala. Spravili so ga v rudarsko bolnišnico.

Samouror vojaka. Ustrelil se je na vojaškem pohodu blizu Slov. Bistrice prostak 4. domobranskega polka iz Celovca Jože Spelec. Vzrok samourora je baje kazen. Bil je pri vojaki že večkrat kaznovan in je pred kratkim zopet dobil večjo kazen.

Nevihita in strela. Pri zadnji nevihti je bilo po Sp. Stajerskem zopet več požarov. Strela

je udarila v Zadobrovi pri Celju v hišo kmeta Jožeta Kukovec. Strela je zadela Kukovec ter ga hudo ožgala. Leži že par dni v nezvesti in je dvomljivo, če bo ozdravel. — Iz St. Petra pod Sv. Gornji: 11. julija je bila v našem okraju huda nevihta. Okolu 5. ure popoldne je udarila strela v neko gospodarsko poslopje naše najbližje hrvatske vasi Kumrovec. Takoj je bilo pet poslopij v plamenu. Samo gašenju požarnikov se je zahvaliti, da ni zgorela cela vas (okoli 22 hiš). — Tudi v Kapelah pri Brežicah je strela v istem času uničila 3 poslopja. — Iz Mute: Strela je udarila pri posestniku Barthu v hlev in ubila eno kravo. Pri gostilničarju Auerju pa je udarilo v gospodarsko poslopje in ubilo psa.

Utenil je pri kopanju v rekem ribniku pri Lipnici 22 letni delavec Franc Prangl.

PRIMORSKO.

Stavka zidarjev v Gorici še vedno ni prenehala. Stavkujoče vzdržuje osrednja zidarska organizacija, ki jim je izplačala dosedaj že nad 15.000 kron. Stavkujoči se drže vzornosti razen kakih 10, ki so se kljub temu, da so dobili podporo, ponudili v delo laški "Camera del lavoro".

Ogoljufani krčmarji. V Gorici se je sešla zlobna družba nemških sleparjev, ki na nesramen način škodujejo slovenskim krčmarjem po deželi. Krčmar dobi pismo, v katerem naroča pisec kosilo, recimo za 10 ali 12 oseb, in sicer dobro kosilo. V dveh slučajih sta bila krčmarja tako neprevidna, da sta takemu naročilu kratkoma lo vrjela in pripravila izborno kosilo. Dotičnih izletnikov pa seveda ni bilo in krčmarja sta imela precej škode.

Velik požar v Podbrdu. Pretekli teden je udarila ponoči strela v posestvo Tomaža Torkarja v Podbrdu. Strela je zanesla ogenj, ki se je tako hitro širil, da so bila v kratkem v ognju poleg hiše vsa gospodarska poslopja in več sosednjih hiš. Prebivalci so si komaj rešili življenje. Pretla je velika nevarnost, da pogori cela vas in le okoliščini se je zahvaliti, da ni bilo vetra, da so mogli ogenj omejiti. Skupno škodo cenijo čez 42.000 K, proti kateri je zavarovalnica malenkostna.

Imenovanje Slovence za srbskega polkovnika. Iz Belgrada nam poročajo: Na kraljev rojstni dan (15. julija) je bil imenovan za polkovnika pehotni podpolkovnik, naš goriški rojak g. Janko Vusakovič - Štibil, ki je vstopil v armado za časa srbsko-turške vojne leta 1876. Sodčeval je v treh vojnah in se povsed odlikoval z izredno hrabrostjo, radi česar uživa v srbski armadi velik ugled. Gospod polkovnik Vukasovič-Stibil je že 60 let star, ali krepak na duhu in telesu, kot kak mladenič.

Znižanje istrske obali. Pred štirimi leti je konstatiral znani arheolog dr. A. Gnirs na podlagi studij starih pristanišč, da se istrska obala redno znižuje. Izračunal je, da je padla obala v zadnjih 2000 letih za 1,5 m, torej v enem letu približno za 75 mm. To trditve je pred kratkim potrdilo uradno poročilo hidrografičnega urada v Pulju. V teku 30 let se je pokazalo, da je vodna površina za 3,5 cm višja sedaj kot pred 30 leti. To je edino mogoče na ta način, da se obala znižuje. Dr. Gnirsova trditve je s tem utemeljena in dokazano je, da se istrska obala res znižuje, in sicer na leto približno za 1 mm.

Nesreča na železnici. Vlak južne železnice, ki odhaja iz Trsta ob 9. uri 25 minut zvečer v Kormin, je blizu Sv. Križa povozil železniškega delavca Vidmarja in ga popolnoma raztrgal.

Umor. V Trstu je v soboto ponoči umoril v neki toleranci hiši v ulici S. Filippo. Karel Witt neko Liseto Alfonsi. Zadal ji je 21 ran z rožem. Prepejali so jo v bolnišnici, kjer je po kmalu nato umrla. Tudi Witt je bil ranjen na vratu, kar

si ga je hotel najbrže prerezati.

Prepovedana drama "La Nave". Policija je prepovedala tržaškim kinematografskim gledališčem predstavljanje d'Annunzijeve drame "La Nave".

Ženske v kopališču. 16. julija popoldne se je kopala v ljudskem kopališču v Trstu neka Vanda Remondini. Ko je ležala sama v pesku na obrežju, se je priplazil neznan človek od zadaj in ji nenadoma odrezal lase. Dekle je skočilo pokonci, toda zločinec je že preskočil ograjo in izginil.

Velike tatvine v tržaški prosti luki. Vesti o velikanskih tatvinah, ki so jih odkrili že meseca marca, ko je prišlo tudi več osumljencev v preiskavo, so povzročile med trgovci precejšno razburjenje. — Državno pravdnštvo je celo zadevo do sedaj preiskavalo, pred kratkim pa je preiskavo vsled pomanjkljivih dokazov ustavilo.

Velik gozdni požar pri Opčinu. 16. julija je zanesla iskra iz lokomotive državne železnice ogenj v gozdu pod obeliskom pri Opčinu. Ogenj se je po mladim, s silno težavo in večletnim trudom zasejanem gozdu silno hitro širil in uničil vse nasade v izmeri 10.000 kvadratnih metrov.

Stavka zidarjev v Gorici je končana. Dosegel se je sporazum, glasom katerega so doslej zidarji precejšnje uspehe.

Sorodstvo.

Jean: "Prosim gospod baron, zunaj čaka naš krojač!"
Baron nestropno: "Kaj pa govoriš — naš?"
Jean: "No ja, jaz sem mu tudi dolžan."

Če človek sam sebe ne pozna.

Ja, ja, če je človek pijan, stori marsikak neumnost. Jaz sem se zadnjič v pijanosti celo odrekel pijaci...

Krivica.

Pijanec: "Pa pravijo, da je človek krona stvarjenja. — Vsek navaden hrošč, ima šest nog, človek pa naj bi balanciral samo na dveh..."

Težka pomoč.

Sodnik: "Pri vas je to že 11. slučaj, da ste vkradli damsko torbico."

Obtožene: "Prosim gospod sodnik, če pa v njih nikdar nič ni bilo..."

Nadkriljuje ga.

"Vaš soprog obvlada sedem tujih jezikov? To je pa občudovanja vredno!"
"Toda jaz obvladam še več!"
"Kako to, milostljiva?"
"No, svojega moža z njegovimi sedmimi jeziki."

Priporočilo.

Rojakom v Rock Springs, Wyo. in v okolici naznanjamo, da je naš zastopnik tam g. Fr. Eržen in g. Anton Justin, ki sta vsega zaupanja vredna rojaka in se slednji lahko vedno na nje obrnejo, za vse, kar od nas potrebujejo. Rojakom jih prav toplo priporočamo.

Uprav. "Clev. Amerike".

Priporočilo.

Naš zastopnik za Waukegan in N. Chicago, Ill. je Mr. Fr. Osredkar, Box 546 No. Chicago, Ill., ki je pooblaščen, da pobira naročnino. Rojakom ga priporočamo.

Društveni oglasi.

Slov. žensko podp. društvo Sokol. št. 62. S. D. P. Z. ima svoje redne mesečne seje vsak prvi torek v mesecu v Setnikarjevih prostorih ob 8. uri zvečer. Starostka Zofija Birk, 6029 Glass ave. tajnica Mary Smock 1564 E. 41st. blagajnica Mary Poznik 1259 E. 59 St.

1. avg. 13.

Slovensko Narodno Pevsko Podp. Sam. društvo "Edinost" ima svoje redne seje vsako drugo nedeljo v mesecu v Braddella Hall vogal 31. ceste in

St. Clair Ave. in pevske vaje vsak torek in petek.

Predsednik Fr. Vihtelič, podpredsednik A. Žnidarič, blag. Makš F. Pavšič, I. tajnik Frank Makš 4229 St. Clair ave. Vsa pojasnila daje prvi tajnik.

Slov. Lovsko Podp. društvo ima svoje redne seje vsako drugo nedeljo, v mesecu in sicer ob 2. uri popoldne v John Grdinovi dvorani. V društvo se sprejemajo člani od 16 do 45. leta. Vstopnina po starosti. Bolniška podpora znaša \$500 na teden. Predsednik Jos. Rus, 1306 E. 55 St.; tajnik Jakob Požun, 1164 E. 61 St.

1. jan. 13.

Društvo sv. Janeza Krstnika, št. 37 I.S.K.J. Predsednik Fr. Milavec, 1031 E. 61 St.; tajnik Iv. Avsec 3858 St. Clair ave.; blag. Anton Prijatelj, 4015 St. Clair ave. zastopnik, Louis Lah 1033 E. 62 St. Društvo plačuje lepo tedensko bolniško podporo in je eno najmočnejših društev. Seje se vrše vsako tretjo nedeljo v mesecu v John Grdinovi dvorani. 6021 St. Clair ave. Dr. zdravnik J. M. Seliškar, 6127 St. Clair ave. 1 apr. 12

Društvo "Sava" št. 87. S. S. P. Z. ima svoje redne seje vsako tretjo nedeljo v mesecu pri John Grdinu, 6021 St. Clair ave. Predsednik Anton Lekan 6307 Bonna ave.; tajnik A. Naglič, 1037 E. 61 St.; blagajnik Tom Jereb, 1268 E. 55 St. — V društvu se sprejemajo rojaki od 16. leta do 55. Torej imajo rojaki, ki so preporočili 45. leto, lepo priliko, stopiti v društvo, ki daje \$8.00 na teden bolniške podpore in \$500.00 smrtnine.

1. febr. 13.

K. K. podp. dr. Srca Jezusa ima svoje redne seje vsako drugo nedeljo v mesecu ob 1. uri popoldne v Knausovi dvorani. Uradniki za leto 1912 so: John Pekolj, preds. 6011 Bonna ave. Jernej Kraševac, podpreds. Math Oblak, tajnik 1761 E. 41 St.; J. Brus rač. taj.; John Levstek blagajnik; F. Levstek in F. Komidar odborniki. Maršal A. Skulj. Društveni zdravnik F. J. Schmoldt, 5132 Superior ave. Uradne ure od 7-8 zvečer. 30. dec. 11.

K. Z. P. dr. Srca Marijinega (staro) ima redne mesečne seje vsak drugi četrtek v mesecu ob pol 8. zvečer v mali Knausovi dvorani. Vstopnina od 17. do 30 leta \$1.50; od 30 do 45 leta \$1.75. Mesečnina je 40c in bolniška podpora po \$5.00 na teden. Katera želi pristopiti mora biti vpisana en mesec prej po društveni sestr. Predsednica Ana Štepec, 1204 E. 40 St.; I. tajnica Ivanka Pelan, 6131 St. Clair ave.; rač. tajnica Helena Mali; blagajničarka Ana Povž, 4426 Hamilton ave.

19. marc 12.

Samostojno K. K. P. dr. sv. Jožefa ima redne mesečne seje četrto nedeljo v mesecu ob 2. uri pop. v Knausovi dvorani. Vstopnina od 18. do 30 leta \$1.50 od 30 do 35 \$2.00 in od 35 do 40 leta \$2.50. Predsed. Frank Koren, 1583 E. 41 St. I. tajnik Fr. Košmerlj, 455 E. 152nd St. Collinwood; II. taj. Anton Bolha, 1131 E. 63 St. Blagaj. John Grm, 1089 E. 64 St. Rojaki se vabijo k obilnem pristopu.

1. jan. 13

Sam. pod. dr. "Žužemberg" ima redne seje vsako zadnjo nedeljo v mesecu v Brateljnovi dvorani, vogal 31. ceste in St. Clair ave. Kdor hoče k društvu pristopiti, naj se obrne na Roman Maver, predsednik, 1562 E. 43rd St. Leopold Koren, 3956 St. Clair ave., tajnik, ali Jos. Fabijan, 1722 E. 43rd St. Društveni zdravnik je Dr. Silberman, E. 40th in St. Clair ave. 25jul12.

Društvo "Delavec" št. 51. S. D. P. Z. ima redne seje vsako zadnjo nedeljo v mesecu, ob 2. pop. na 6006 St. Clair ave. Društveni uradniki: Jos. Zele, 6108 St. Clair ave. predsednik, Primož Kogoj, 6006 St. Clair ave. tajnik. John Svete, 6120 St. Clair ave. blagajnik. Dru-

štveni zdravnik za pristop je dr. White. V društvu se sprejemajo Slovenci od 16 do 55. leta. Za \$1.25 na mesec se varujete za \$7.00 bolniške podpore in \$500 smrtnine. Za nadaljna pojasnila se obrnite na društveni odbor.

15 marc 13.

Dr. sv. Vida, št. 25. K.S.K.J. ima svoje redne mesečne seje prvo nedeljo v mesecu, v Knausovi dvorani. Preds. Mike Setnikar, 6131 St. Clair ave. I. taj. Jos. Russ, 1306 E. 55 St. društ. zdravnik J. Sliškar, 6127 St. Clair ave. Jer. Knaus, zastopnik, 6129 St. Clair. Člani se sprejmejo od 16 do 45 leta. Usmrtnina \$500 ali \$1000, in \$6 bolniške podpore na teden. Novopisani član mora prinesiti zdravniške liste I. tajniku pred sejo, nakar se pošljejo vrhovnemu zdravniku; če ga ta potrdi, društvo pri prihodnji seji glasuje o njegovem sprejetju. Isto velja za članice. Rojaki se vabijo k obilnem pristopu.

1. avg. 12

Dr. Slovenija ima svoje redne seje vsako prvo nedeljo v mesecu ob 2. uri popoldne v prostorih na 3044 St. Clair ave.

Kdor želi lahko pristopi brez da bi bil pred mesecem dnij upisan, vstopnina od 17 do 35. leta prosta, od 25 do 30 let ustopenina \$1.00. Bolniška podpora je \$6.00 na teden, vprašaj pri predsedniku F. Špelko, 3504 St. Clair ave. ali Frank Russ, tajnik 6104 St. Clair ave. Za nove brate kateri pristopajo je zdravnik Dr. Jakob Silberman na 3957 St. Clair ave.

31. dec. 11.

Sl. ml. pod. dr. Žal. Mate- re Božje ima redne mesečne seje vsako tretjo nedeljo v mesecu v Knausovi dvorani ob 2. uri pop. in redne vaje vsak pondeljek v mesecu ob sedmih zvečer v veliki Knausovi dvorani. — Predsednik Jak. Zele 1253 E. 60 St.; tajnik Jos. Glavič, 1126 E. 61 St.; blagajnik Matija Glavič, 6131 St. Clair ave., načelnik F. H. Mrvar 1336 E. 55 St. Društvo sprejema osebe od 16 do 30 leta, in plačuje \$6.00 bolniške podpore. Udnina znaša 50c na mesec. 1. avg. 12.

Dr. sv. Frančiška, št. 66, K. S.K.J. ima svoje redne seje vsako drugo nedeljo v mesecu na 2695 E. 79th St. Predsednik, Egidij Vrhovec 2562 E. 79. cesta, prvi tajnik, Josip Perko, 6914 Grand Ave., zastopnik Anton Sušteršič, 1618 Otter ave. Rojaki se vabijo k obilnem pristopu. 1. marc 11

Tel. in pod. dr. Slov. Sokol, ustanov. 3. jun. 1897 ima svoje redne mesečne seje vsako 3. nedeljo v mesecu na 6131 St. Clair ave ob 2. uri pop. s. č. Starosta Jos. Kalan 6101 St. Clair ave.; tajnik Fr. Hudovernik 1243 E. 60 St.; blagajnik Ivan Pekolj, 6011 Bonna ave.; dr. zdravnik J. M. Seliškar 6127 St. Clair ave. — Tel. učitelj Iv. Levcar. Telovadne vaje se vrše vsak 1. in 3ji torek v mesecu in vsak petek, za naraščaj od 7. do 1/29. za telovadce od 8 do 10. zv. s. č. na 6131 St. Clair ave.

1. jan. 13.

K. S. K. pod. dr. sv. Alojzija v Newburgu ima svoje redne mesečne seje vsako prvo nedeljo v mesecu v Mike Plutovi dvorani na 3611—81 St.

Predsednik John Lekan 3559 E. 80 St. S. E., tajnik Josip Trček 3596 E. 78th St. S. E. blagajnik Anton Fortuna 3593 E. 81 St. S. E. 1. jan. 13.

Mlad. pod. dr. sv. Antona Padovanskega v Newburgu ima svoje redne mesečne seje vsako 4. nedeljo ob 2. pop. v M. Plutovi dvorani na 3611 E. 81st St. Predsednik Jos. Lekan 3556 E. 80 St.; tajnik Dom. Blatnik 3538 E. 82 St.; blagajnik Fr. Plut 3611 E. 81 St.; Načelnik Louis Gliha 3572 E. 82 St. 1. jan. 12

Slov. K. Vit. dr. sv. Alojzija, ima svoje redne mesečne seje vsako 4. nedeljo pop. ob 2. uri in redne vaje vsaki 2. in četrtri torek ob 8. uri zv. v Knausovi dvorani. Predsednik John Gornik, 6105 St. Clair.

podpred. Frank Gornik, blag. Jak. Mauser; I. tajnik Frank Makš, 4034 St. Clair Avenue. Društveni zdravnik J. M. Seliškar. Vsa pojasnila daje prvi tajnik.

1. jan. 13.

K. S. P. dr. sv. Barbare, št. 6, spadajoče k gl. post. v Forest City, ima svoje redne mesečne seje vsako prvo nedeljo v mesecu in sicer ob 10. dop. V Grdinovi dvorani V društvo se sprejemajo člani od 16 do 45 l. Vstopnina je po starosti. Bolniške podpore se plača \$7. na teden in takoj po vstopu. Predsednik M. Colarič 1188 E. 61 St.; tajnik J. Widervol 6127 St. Clair ave.; blagaj. M. Vintar, 1141 E. 60 St. Pojasnila dajeja predsednik in tajnik (1. jul. 12)

Slovenska Narodna Čitalnica ima svoje redne seje vsak prvi četrtek v mesecu ob 8. zvečer v čitalniških prostorih na 1157 E. 61st St.. Knjige se izposojujejo vsako nedeljo od 9 do 11 ure dop. in vsak četrtek od 7 do 9 zveč. Vsa pojasnila dajejo: perdsednik Peter Pikš, 6305 Glass ave.; I. tajnik Ig. Smuk, 6312 Carl avenue. Blagajnik Jakob Požun, 1164 E. 61 St. (1. jan. 13)

Samostojno Pevsko in podp. dr. Vrh Planin, ima svoje redne seje vsako prvo nedeljo v mesecu in pevske vaje vsak tork in petek zvečer ob 8. uri. Predsed. Maks Temistokle, 672 E. 152 St.; podpredsednik F. Grčadonik 5706 Waterloo Rd. tajnik Carl Lampe 15809 Waterloo Rd.; blagajnik Martin Janežič 5706 Waterloo Road. 1. april 12.

Ciril Metodova Podružnica, št. 24, ustanovljena 25. februarja, 1910 v pomoč onim slovenskim otrokom, katerim grozi nevarnost, da postanejo Nemci ali pa Italijani, ker ne morejo priti v slovenske šole. Letni prispevek za člane je 50c. Seje so vsako drugo nedeljo v mesecu ob 9. uri popoldne v Knausovi dvorani. — Predsednik, L. J. Pirc, 6119 St. Clair ave.; tajnik John Vidervol, 6127 St. Clair ave. Mike Setnikar, 6131 St. Clair ave. blagajnik 4. avg. 11.

Narodna dobrodelna Družba v pomoč slovenski mladini, šolskim otrokom in siromakom v Clevelandu. Skrbi za učne knjige slovenskim otrokom ter jih drugače po možnosti materialno podpira. Letni prispevek je samo 50 centov, toda posamez ni darovi so dobrodošli. Predsed., L. J. Pirc, 6119 St. Clair, ave.; tajnik J. Vidervol, 6127 St. Clair ave.; Mike Setnikar, blagajnik. 6131 St. Clair ave. 4. avg.

Konfiteor.

Josip Lovrenčić.

Vedi Bog, ali ga je vzela jetika ali kaj — moj prijatelj Alojzij Valentinčič je umrl. Zvedel sem šele tedaj, da ga ni več, ko sem dobil debelo, veliko pismo, naslovljeno s tresočo roko. V pismu je bilo par rokopisov in pesmi — vzdih umirajoče mlade duše. Eden teh rokopisov je bil naslovljen Konfiteor. Berite ga!

Vasoval sem pri lepem dekletu v sosednji vasi. Roža v majnem jutru bi klonila pred njo in zarja v mladem jutru bi ji rekla sestra — tako lepa je bila. Jaz ljubim lepoto in zato se mizljubim tudi njo z ljubeznijo človeka, ki mu je dom cesta, hrepenenje s sladkimi sanjami bogatstvo — vdanost lepe duše, sreča tega sveta.

Razumela je to ljubezen in jo vračala in srečna sva bila do zvezd: potnik v kraljestvu svojih sanj, ona zamaknjena v historijo, ki jo je čitala kdovekje in kdovekdaj in je prišla s potnikom k njej nepričakovano z besedo in dejanjem.

In jaz sem se bal in ona se je bala trenutka, ki bi zaklinal trdo besedo: konec. Vedel sem jaz: potnik pojde žalost v srcu svojo cesto in spomin mu bo bridkost, ker izgubljena lepota je vredna solz; vedela je ona: lepši dni ne bo nikoli in kar pride bo grenkejšo od smrti; smrt bi bila pika po lepem, kar pride, težek vzdih.

Nisva izgovorila tega, ker je bil že v sami nerazodeti misli kal gorja.

Tiho sva se ljubila; v dnu srca je cvetelo prepričanje, da je najina ljubezen dokler veva sama zanje — najlepša. Včasih sem se ob tej misli kar tako nasmehnil in prala me je, kaj se smejim. In povedal sem ji pravljico o petošolcu, ki je bil boječ in skrival svojo ljubezen in zardel od svojih ljubezenskih verzih, če so jih drugi brali, dasiravno so bili pod pseudonimom. In kljub svoji vsakdanosti so poznali toliko dušeslovja, da so vzklkali: Ga že imamo! Ooo, zaljubljeni!

"In zato misliš, da bi sedaj zabil petošolca in šel, povedal svetu: Glejte, moja ljubezen!"

"Ne rečem."

"Vidiš, vem: ni več petošolstva v tebi — vse nekaj drugega je, a podobno mu je tako zelo. Tvoj prijatelj je zapisal:

Oči se tebi zablešče — že si pijan, beraču groš daš — že idealist, ljubezen, kaj bi pravil, pogled vdan:

že iz srca privre ti verz kristalnočist.

Ah in mladost! Visoko pne se most

preko življenja in te k zvezdam pelje,

trpljenja vsa so sladka ti radost,

respica živa vse prikrile želje!

Takšen si in takega te ljubim. Ako greš in zakličeš belemu dnevu najino srečo, bi postal v istem trenutku eden izmed devetstodevintdevetstetih, vsakdanost bi te krstila, nejr krst bi bil gnojnica in kes bi bil tvoj delež."

"Ah, draga..."

Ljubil sem dekleta v mestih, študirala so in lepo govorila, a ne ena me ni razumela, ne ena ni govorila takih besed kot to inteligentno dekle — lepa planinska roža.

In nisem šel in nisem zaklinal v svet besede, ki bi povedala, da nisem petošolec.

A svet je vendar zvedel in krstil petošolstvo potnika, ki mu je dom cesta, hrepenenje s sladkimi sanjami bogatstvo in vdanost lepe duše sreča tega sveta — z drugo besedo:

Zgodilo se je večer po Stefanjem dnevu. Slednje leto je na Stefanji dan krst robdnikov, maslerjev v fante, krst in podelitev vseh privilegijev. Krst se vrši v znamenju skrajne pijanosti in fantovski župan proglasi v vsej svoji mogočnosti se naslednje tri dni za praznik — pa če bi ga meže po

cestah in oštarijah praznovali. Tega jaz nisem vedel. Večer po prazniku je bil lep, cela sentimentalna mesečina je obsevala dolino. Nisem zapel še pesmi na luno a ko sem šel čez tiho polje sem bil res tako veselo razpoložen, da bi ji najraje kaj lepega povedal, pa tudi če bi bilo v otročjesmešni pesmi.

Prišel sem na cesto. Zmrzla je bila in koraki so odmevali kot bi stopal po mestnem trotoarju. Skoroda bi si zaželel gumijev na pete, ki so se še davno obrabili in ostali kdovekve na graškem tlaku.

Vstopil sem. Nje pogled me je pozdravil vdano in ljubeče, a pozdravil me je še drug pogled jezen in neumen kakor noč. Sedela je ob enem koncu mize in šivala. Nje naproti ob drugem koncu pri peči je sedel fant, oči zabuhle, glas pijan in grob.

Nepravi čas sem prišel. Rekel sem par besed — se vsedel na peč, zažgal cigareto, kadil, gledal in molčal. In vendar sem vžigal njen pogled. Ah! Govoril je fant z zabuhlimi očmi. Skušal je govoriti pametno in celo do sentenc je plezal. Krvavo se je martral, tako da se je dekle, ki ga je potrpežljivo poslušala in mu odgovarjalo tupatam nasmehnilo in pogledalo vame. Dasi me ni videl v obraz, sem bil ob njegovem gobu resen, a ob njenem pogledu sem se moral čudno nasmehnil. To mu ni všlo.

Polil sem ogenj s petrolejem: kar je bilo morda že davno v srcu in prekuhanu, v jezi, je pokazal. Govoril je sam, spočetka s prikritimi zbadljaji, ki je bil v njih še pomislek. Molčal sem in nisem reagiral. Grizti ga je moralo to strašno, ker vsakotoliko je za spoznanje obrnil glavo in me švignil z izizivajočim pogledom barufanta — a jaz sem se le nasmehnil. In tedaj je vzrohnul, ne so mogel več zdržati: Kedaj si nas pral po fantovskih postavah, da smeš v našo vas k dekleton? Kedaj so te anžvali? Ne še! Robidnik, maslar! Cesta ni tvoja in naša vas je naša! Naš fantovski župan in naše postave so veljale in bodo! Zaskripal je z zobmi, vdrl z roko ob mizo in nadaljeval sikajoče: O, da so drugi tuaki, ki znajo drugače zaropotati, kje bi bil!

Dekle ga je prijelo s trdo besedo in krotek je postal njej naproti kot jagnje.

"Fant — sem rekel jaz — bodi pameten!" Drugega nič. A zastoj, ploha besedi je lila naprej, v vsaki strup ljubosumnja, jeze in kar je podobnih stvari. Kaj bi odgovarjal! S pijanostjo se ne sploča prekratki. Zato sem molčal, kadil svojo cigareto, si gladil zadovoljno brado in skoro da mi je bilo žal lepega večera, ki bi ga sicer imel. Vtrajal sem tako in čakal, kako se odigra konec. Prišel je kmalu. Zunaj so se oglašili nerodni koraki in v sobo sta stopila dva fanta: prvi visokorasel, zardel v obraz, zaspal in še pod vplivom prejšnjega praznika in celega dne, brezobziren in nasilen; drugi, fantovski župan, star fant. Z že sivimi brki in zato s pametno mislijo v glavi. Vstopil je in pozdravil v verzih. In oni prvi fant, ki me je bil z besedami, se je obrnil od njega po postavi in pravici — tudi v verzih — in ga prosil rešitve in odločitve. Župan je pomislil, vročil lahko noč s pozivom, da bi mu fanta sledila in ker nista hotela slišati, odšel sam. Jaz sem v svojem srcu želel županu, da bi še dolga leta županoval, a nad fanti, ki bi bili vredni njega. Malo egoizma je bilo v moji želji — ampak v toliko je že lahko vsak egoist!

O fantu, ki je bil visokorasel, zardel v obraz, zaspal in še pod vplivom prejšnjega praznika in celega dne, brezobziren in nasilen, in vdanost lepe duše sreča tega sveta — z drugo besedo:

Zgodilo se je večer po Stefanjem dnevu. Slednje leto je na Stefanji dan krst robdnikov, maslerjev v fante, krst in podelitev vseh privilegijev. Krst se vrši v znamenju skrajne pijanosti in fantovski župan proglasi v vsej svoji mogočnosti se naslednje tri dni za praznik — pa če bi ga meže po

cestah in oštarijah praznovali. Tega jaz nisem vedel. Večer po prazniku je bil lep, cela sentimentalna mesečina je obsevala dolino. Nisem zapel še pesmi na luno a ko sem šel čez tiho polje sem bil res tako veselo razpoložen, da bi ji najraje kaj lepega povedal, pa tudi če bi bilo v otročjesmešni pesmi.

Prišel sem na cesto. Zmrzla je bila in koraki so odmevali kot bi stopal po mestnem trotoarju. Skoroda bi si zaželel gumijev na pete, ki so se še davno obrabili in ostali kdovekve na graškem tlaku.

Vstopil sem. Nje pogled me je pozdravil vdano in ljubeče, a pozdravil me je še drug pogled jezen in neumen kakor noč. Sedela je ob enem koncu mize in šivala. Nje naproti ob drugem koncu pri peči je sedel fant, oči zabuhle, glas pijan in grob.

Nepravi čas sem prišel. Rekel sem par besed — se vsedel na peč, zažgal cigareto, kadil, gledal in molčal. In vendar sem vžigal njen pogled. Ah! Govoril je fant z zabuhlimi očmi. Skušal je govoriti pametno in celo do sentenc je plezal. Krvavo se je martral, tako da se je dekle, ki ga je potrpežljivo poslušala in mu odgovarjalo tupatam nasmehnilo in pogledalo vame. Dasi me ni videl v obraz, sem bil ob njegovem gobu resen, a ob njenem pogledu sem se moral čudno nasmehnil. To mu ni všlo.

Polil sem ogenj s petrolejem: kar je bilo morda že davno v srcu in prekuhanu, v jezi, je pokazal. Govoril je sam, spočetka s prikritimi zbadljaji, ki je bil v njih še pomislek. Molčal sem in nisem reagiral. Grizti ga je moralo to strašno, ker vsakotoliko je za spoznanje obrnil glavo in me švignil z izizivajočim pogledom barufanta — a jaz sem se le nasmehnil. In tedaj je vzrohnul, ne so mogel več zdržati: Kedaj si nas pral po fantovskih postavah, da smeš v našo vas k dekleton? Kedaj so te anžvali? Ne še! Robidnik, maslar! Cesta ni tvoja in naša vas je naša! Naš fantovski župan in naše postave so veljale in bodo! Zaskripal je z zobmi, vdrl z roko ob mizo in nadaljeval sikajoče: O, da so drugi tuaki, ki znajo drugače zaropotati, kje bi bil!

Dekle ga je prijelo s trdo besedo in krotek je postal njej naproti kot jagnje.

"Fant — sem rekel jaz — bodi pameten!" Drugega nič. A zastoj, ploha besedi je lila naprej, v vsaki strup ljubosumnja, jeze in kar je podobnih stvari. Kaj bi odgovarjal! S pijanostjo se ne sploča prekratki. Zato sem molčal, kadil svojo cigareto, si gladil zadovoljno brado in skoro da mi je bilo žal lepega večera, ki bi ga sicer imel. Vtrajal sem tako in čakal, kako se odigra konec. Prišel je kmalu. Zunaj so se oglašili nerodni koraki in v sobo sta stopila dva fanta: prvi visokorasel, zardel v obraz, zaspal in še pod vplivom prejšnjega praznika in celega dne, brezobziren in nasilen; drugi, fantovski župan, star fant. Z že sivimi brki in zato s pametno mislijo v glavi. Vstopil je in pozdravil v verzih. In oni prvi fant, ki me je bil z besedami, se je obrnil od njega po postavi in pravici — tudi v verzih — in ga prosil rešitve in odločitve. Župan je pomislil, vročil lahko noč s pozivom, da bi mu fanta sledila in ker nista hotela slišati, odšel sam. Jaz sem v svojem srcu želel županu, da bi še dolga leta županoval, a nad fanti, ki bi bili vredni njega. Malo egoizma je bilo v moji želji — ampak v toliko je že lahko vsak egoist!

O fantu, ki je bil visokorasel, zardel v obraz, zaspal in še pod vplivom prejšnjega praznika in celega dne, brezobziren in nasilen, in vdanost lepe duše sreča tega sveta — z drugo besedo:

Zgodilo se je večer po Stefanjem dnevu. Slednje leto je na Stefanji dan krst robdnikov, maslerjev v fante, krst in podelitev vseh privilegijev. Krst se vrši v znamenju skrajne pijanosti in fantovski župan proglasi v vsej svoji mogočnosti se naslednje tri dni za praznik — pa če bi ga meže po

cestah in oštarijah praznovali. Tega jaz nisem vedel. Večer po prazniku je bil lep, cela sentimentalna mesečina je obsevala dolino. Nisem zapel še pesmi na luno a ko sem šel čez tiho polje sem bil res tako veselo razpoložen, da bi ji najraje kaj lepega povedal, pa tudi če bi bilo v otročjesmešni pesmi.

Prišel sem na cesto. Zmrzla je bila in koraki so odmevali kot bi stopal po mestnem trotoarju. Skoroda bi si zaželel gumijev na pete, ki so se še davno obrabili in ostali kdovekve na graškem tlaku.

Vstopil sem. Nje pogled me je pozdravil vdano in ljubeče, a pozdravil me je še drug pogled jezen in neumen kakor noč. Sedela je ob enem koncu mize in šivala. Nje naproti ob drugem koncu pri peči je sedel fant, oči zabuhle, glas pijan in grob.

Nepravi čas sem prišel. Rekel sem par besed — se vsedel na peč, zažgal cigareto, kadil, gledal in molčal. In vendar sem vžigal njen pogled. Ah! Govoril je fant z zabuhlimi očmi. Skušal je govoriti pametno in celo do sentenc je plezal. Krvavo se je martral, tako da se je dekle, ki ga je potrpežljivo poslušala in mu odgovarjalo tupatam nasmehnilo in pogledalo vame. Dasi me ni videl v obraz, sem bil ob njegovem gobu resen, a ob njenem pogledu sem se moral čudno nasmehnil. To mu ni všlo.

Polil sem ogenj s petrolejem: kar je bilo morda že davno v srcu in prekuhanu, v jezi, je pokazal. Govoril je sam, spočetka s prikritimi zbadljaji, ki je bil v njih še pomislek. Molčal sem in nisem reagiral. Grizti ga je moralo to strašno, ker vsakotoliko je za spoznanje obrnil glavo in me švignil z izizivajočim pogledom barufanta — a jaz sem se le nasmehnil. In tedaj je vzrohnul, ne so mogel več zdržati: Kedaj si nas pral po fantovskih postavah, da smeš v našo vas k dekleton? Kedaj so te anžvali? Ne še! Robidnik, maslar! Cesta ni tvoja in naša vas je naša! Naš fantovski župan in naše postave so veljale in bodo! Zaskripal je z zobmi, vdrl z roko ob mizo in nadaljeval sikajoče: O, da so drugi tuaki, ki znajo drugače zaropotati, kje bi bil!

Dekle ga je prijelo s trdo besedo in krotek je postal njej naproti kot jagnje.

"Fant — sem rekel jaz — bodi pameten!" Drugega nič. A zastoj, ploha besedi je lila naprej, v vsaki strup ljubosumnja, jeze in kar je podobnih stvari. Kaj bi odgovarjal! S pijanostjo se ne sploča prekratki. Zato sem molčal, kadil svojo cigareto, si gladil zadovoljno brado in skoro da mi je bilo žal lepega večera, ki bi ga sicer imel. Vtrajal sem tako in čakal, kako se odigra konec. Prišel je kmalu. Zunaj so se oglašili nerodni koraki in v sobo sta stopila dva fanta: prvi visokorasel, zardel v obraz, zaspal in še pod vplivom prejšnjega praznika in celega dne, brezobziren in nasilen; drugi, fantovski župan, star fant. Z že sivimi brki in zato s pametno mislijo v glavi. Vstopil je in pozdravil v verzih. In oni prvi fant, ki me je bil z besedami, se je obrnil od njega po postavi in pravici — tudi v verzih — in ga prosil rešitve in odločitve. Župan je pomislil, vročil lahko noč s pozivom, da bi mu fanta sledila in ker nista hotela slišati, odšel sam. Jaz sem v svojem srcu želel županu, da bi še dolga leta županoval, a nad fanti, ki bi bili vredni njega. Malo egoizma je bilo v moji želji — ampak v toliko je že lahko vsak egoist!

O fantu, ki je bil visokorasel, zardel v obraz, zaspal in še pod vplivom prejšnjega praznika in celega dne, brezobziren in nasilen, in vdanost lepe duše sreča tega sveta — z drugo besedo:

Zgodilo se je večer po Stefanjem dnevu. Slednje leto je na Stefanji dan krst robdnikov, maslerjev v fante, krst in podelitev vseh privilegijev. Krst se vrši v znamenju skrajne pijanosti in fantovski župan proglasi v vsej svoji mogočnosti se naslednje tri dni za praznik — pa če bi ga meže po

cestah in oštarijah praznovali. Tega jaz nisem vedel. Večer po prazniku je bil lep, cela sentimentalna mesečina je obsevala dolino. Nisem zapel še pesmi na luno a ko sem šel čez tiho polje sem bil res tako veselo razpoložen, da bi ji najraje kaj lepega povedal, pa tudi če bi bilo v otročjesmešni pesmi.

Prišel sem na cesto. Zmrzla je bila in koraki so odmevali kot bi stopal po mestnem trotoarju. Skoroda bi si zaželel gumijev na pete, ki so se še davno obrabili in ostali kdovekve na graškem tlaku.

Vstopil sem. Nje pogled me je pozdravil vdano in ljubeče, a pozdravil me je še drug pogled jezen in neumen kakor noč. Sedela je ob enem koncu mize in šivala. Nje naproti ob drugem koncu pri peči je sedel fant, oči zabuhle, glas pijan in grob.

jaz — da se vrneš, ne mogla bi ti pogledati v oči in ti bi zabil sebe in postal eden teh. Iz obupa in iz žalosti. Jaz te hočem gledati v besedah tvoje prijateljice — a ti zabriši spomin na me in pojdi pot, ki te k zvezdam pelje!..."

Prikrile solze so bile v očeh in grenka misel, ki bi jo rada izplakala do smrti.

Teško mi je bilo. Vstal sem, se zvil v zimsko suknjo, odprl vrata in vrget s praga v izbo truden adijo.

Enajsta ura je šla po cesti, ko sem stopil na njo. Prijazno so sijale zvezde, kot bi se veselile blagoslova, ki ga je žarela mednje brat njih šmarni križ. Spri prvega krajca se je bližal črnemu oblaku nad goro in ga v čudni naglici dotekel, a ni ga požel, dasi je zarumel kakor pšenično morje v solnčnem dnevu poletja, skril se je zanj, kakor bi se izgubila vesela misel v žalostno.

Polje je ležalo tiho in mirno in niti drevo ni zdrhtelo v vejah, da bi vzbudilo plašno misel v potniku, ki mu je dom cesta, hrepenenje s sladkimi sanjami bogatstvo, odanost lepe duše tega sveta...

Mir tvoj duši Alojzij Valentinčič! Kako sem ti jaz tako zelo podoben.

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

Govorica mrtvih.

Od juga nekod je prišel vetrnič in se je peljal čez goro. Smreke in buke je v vrhovih oplazil, da so se lahko zazibali. Prišel je drugi za njim, poplesal je in se poradoval vrh gore in šel.

Mirno in tiho. Na sprejem nevihte se pripravila planina. Iz morja se je izruval vihar in divji bežal čez doline in prihrul na goro. Butnil je med smreke in buke, da je zatulilo in zavižgalo. Ob kočjo sredi planine se je zaletel in švignil skozi špranje, da je ogenj na ognjišču vztrepetal in zaplahotal. Pridivljali so viharji od severa in juga, da pretehtajo svoje moči; ne bo krvi in jadrkovanja in vendar bo najkrajnji boj.

Tuli in zvižga po planini, smreke ječe kakor težko pijane omahujejo semintja. Grom, tresk, dolgi svetli bliski. Pod nebo v megli in oblake se zaletavajo viharji in prerivajo megle, da nerodno topo begajo semtertja. Pa se zopet spuste viharji na zemljo, jo oplazijo in osvrknejo, da zavili in zaječi.

Noč je padla na planino in iz oblakov je prišumel dež.

Najlepša izmed noči je tako noč. Grom za oblaki se vali od severa na jug, od vzhoda na zahod. Bliski režejo oblake, na zemljo pada dež ježno in hitro. Madeže zemlje morda izbrisati in odplaviti nje grehe. Na streho kočice pada dež in poje zmeden pesem.

V kočji tema. Kakor velike svetle oči gleda v temo slab upal ogenj, na ognjišču. Tupatam stopi k njemu pastir Matija in pobska po njem. Iskra se rozpoči, druga, tretja, in zopet tiho, — tiho, ki objame dušo.

Zunaj mogočna noč caruje in kaže svoj silni ponos, v kočji pa kleči ob postelji pastir Matija ponižen, nezaten v tej mogočini mogočnosti narave. Moči. Njega molitev še ni bila tako udana in zaupna.

Za vse tiste, ki so na tej planini umrli... Oče naš...

Za vse tiste, ki so se ta trenutek s sveta ločili: Oče naš...

Umrli je molitev počasi, tiho in očenj je zadremal.

Zunaj divja boj viharjev in bliski se križajo. Grom grmi. Najvišje je boj. Le hitro svigajte bliski, trdo in silno ropotajte grom, ker noč mora biti končan. Zjutraj bo solnce sijalo in trava se bo svetlikala v solncu. Viharji se bodo potuhili čez gore in temne oblake bo pred solncem sram. Izgubljene in kakor zaostale bodo romale megle čez gore preč — daleč.

Trdo spo pastir Matija in brez sanj je njegovo spanje.

Polnoči. Počasi udarja udar v zvonikih po dolini in dolgo baje ura: mrličje budi iz grobov, trdo je njih spanje in mora jih klicati dolgo, počasi — — —

Ustajajo mrličji in razprše se po dolini. V podstrešju se je nekaj prevrnilo — kakor spomin, na okno je potrkalo — kakor spomin. To je govornica očeta iz groba, družina, ne boj se in ne trepetaj. Žena je vzdihnila v duši: Bog mu daje večni mir... Dekle v cvetu let, kaj si planilo iz spanja in sanj: Ljubček, v boju ubit, je prišel vasovat in trkat na okno. Večna je ljubezen, ne boj se dekle! Po cesti, ki veže vaši, gredo fantje. Vrisk skače skozi noč in pesem pluje do vaši, pod okna.

Trdo spi pastir Matija na planini in brez sanj je njegovo spanje.

"Beee — e", je zaječalo skozi noč in nevihto. Od vrha planine se je vtrgalo stokanje in vzdihovanje in tavallo, iskalo in trepetalo je po lesu. Okoli kočje je šlo, se oddaljilo in šlo težko in žalostno do sosednje planine. Prihitelo je nazaj do vrha, blisknilo od plota okoli planine — tako žalostno in obupno, proseče in tarnajoče.

Kdo blodi po planini v viharju in nevihti, tarna in prosi — ?

Utihiilo je za hip, za kratko misel. Matija se je prebudil in pogledal po kočji: le bodi brez skrbi Matija, ker zarja dneva še ni na gorah. Temno, neprodno temno daleč okoli. Po

tujih krajih še roma solnce, Matija, in vlija v duše tujih ljudi mir in življenje. Dolga je še njegova pot, preko oceanov, gozdov in peščenih puščaj bo še plulo, potem šele bo pokala izza gora na vzhodu, spustilo bo žarke na planino in na gore na zahodu. Zatisnil se oči, Matija, in počival!

Zatisnil je oči in počival. Telobnilo je ob kočjo kakor bi se vrh gore odmajal in odtrgal in bi se v padcu zaletel na ravnost v kočjo. Zaskripale so deske skozi špranje je zastokalo in zaječalo pretresujoče tako. V divjem pijanem plesu je šlo okoli kočje stokrat... tisočkrat. Zabobnalo je po durih, poplazi se po stenah in na strehi je tolklo dolgo, — dolgo. To ni nevihta zalet in vihar se ne plazi po stenah.

"Vstani, povej — — —" kliče šumeče, ropotajoče.

Čuješ Matija? On trdno spi in ne sliši besed.

In kakor bi se razdražilo je hujske zašumelo in zahreščalo in šlo kakor na ognjenem vozu po planini. Tja je bežalo, kjer je najvišji vrh planine in se spustilo umirajoče pojemačoče za planino med skalovje in prepade. Ječalo je v prepadih in se odbijalo od skal tam daleč za planino. Blodijo je in iskalo.

V dolini je zdrnilo v zvonikih in ura bije hitro. Hitro duhovi, mudi se!

Zaplesalo in zavrtelo se je po čerih stokanje, spuščalo se v prepade in švigalo kvišku. Priplešalo je izza planine in skodilo po planini navzdol do kočje. Rohnelo je po durih, stenah in strehi, tresla se je kočja in čakala nemirna dne.

"Matija..." je klicalo.

"Povej..." In treslo je kočjo. Matija je planil iz postelje napol zaspan kakor pijan. Za vse tiste, ki so se ta trenutek ločili s tega sveta... Misli so mu zbegano šle po glavi. Močti, prositi? Kaj Smrt? Opočin k pokori? Bog odpusti! Držal se je ob postelji in zrl v temo. Hrešči, rohni, prosi in kliče zunaj. Mrzlo je šlo Matiji od glave do nog, srce mu je stiskalo, tresel se je, pokrižoval in slabel, — slabel. Hudč...

Duše moje... moj Bog, za kateri greh. Sv. Barbara... srečna zadnja ura... Milo zaprosilo, ponos gora bi se omečal in delil usmiljenje tako milo, udano in boječje prosi, prosi...

Zdrnilo je v zvonikih v dolini. Ura bije. Ena, dve... hitro mrličji, dan bo zvonilo.

Zamajalo je kočjo, završalo in popraskalo je po stneah tolklo po strehi, močno, silno, dvakrat... trikrat... in zamajalo so se zvonovi in zapeli dnevi pozdrav. Vse tiho po planini, nevihta in viharji so se zarili v zemljo — — —